

Kulturutskottets betänkande 2018/19:KrU10

Idrott och friluftsliv

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen avslår motionsyrkanden om idrott och friluftsliv som tar upp frågor om bl.a. måluppfyllelse, barnrättsperspektivet, barns tillgång till idrott, jämställdhet, hbtq, integration, dopning, osunda kroppsideal, parasportotek, idrottens sociala ansvar, äldres tillgång till idrott, olympiska vinterspel, anläggningsfond, ansvars- och säkerhetsfrågor på idrottsanläggningar, idrott på fritidshem, nordiskt friluftslivsår, att integrera friluftsliv inom fler samhällssektorer samt att knyta scoutrörelsen till försvaret.

Skälet till att utskottet avstyrker motionsyrkandena är främst hänvisningar till pågående utredningar och att man på olika håll arbetar med frågorna.

I betänkandet finns 21 reservationer (M, SD, C, V, KD, L) och 1 särskilt yttrande (SD).

Behandlade förslag

Cirka 50 yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2018/19.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	8
Ärendet och dess beredning.....	8
Utskottets överväganden.....	9
Idrott	9
Måluppfyllelse.....	9
Barnrättsperspektivet.....	12
Barns tillgång till idrott	14
Ridning och funktionsnedsättning.....	17
Jämställdhet.....	19
Hbtq-frågor.....	22
Idrott och integration	24
Dopningsfrågor.....	26
Osunda kroppsideal	31
Parasportotek.....	32
Idrottens sociala ansvar	34
Äldres tillgång till idrott	35
Olympiska vinterspel.....	36
Anläggningsfond	37
Ansvar för utrustning och säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar	39
Värdegrunden för tävling med häst	40
Idrott på fritidshem.....	41
Friluftsliv	43
Nordiskt friluftslivsår	43
Integrera friluftsliv inom fler samhällssektorer	43
Knyta scoutrörelsen till försvaret	44
Reservationer	46
1. Måluppfyllelse, punkt 1 (L).....	46
2. Barnrättsperspektivet, punkt 2 (M).....	46
3. Barns tillgång till idrott, punkt 3 (C)	47
4. Barns tillgång till idrott, punkt 3 (V)	47
5. Ridning och funktionsnedsättning, punkt 4 (SD)	49
6. Jämställdhet, punkt 5 (M).....	49
7. Jämställdhet, punkt 5 (C).....	50
8. Jämställdhet, punkt 5 (V).....	51
9. Jämställdhet, punkt 5 (L).....	52
10. Hbtq-frågor, punkt 6 (V)	53
11. Hbtq-frågor, punkt 6 (L).....	54
12. En fristående nationell antidopningsenhet, punkt 8 (M, KD)	55
13. Övriga dopningsfrågor, punkt 9 (SD)	55
14. Övriga dopningsfrågor, punkt 9 (KD)	56
15. Osunda kroppsideal, punkt 10 (M)	57
16. Parasportotek, punkt 11 (SD)	58
17. Parasportotek, punkt 11 (C).....	58
18. Äldres tillgång till idrott, punkt 13 (M).....	59
19. Äldres tillgång till idrott, punkt 13 (V).....	59

20. Ansvar för utrustning och säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar, punkt 16 (V).....	60
21. Integrera friluftsliv inom fler samhällssektorer, punkt 20 (SD).....	61
Särskilt yttrande	63
Nordiskt friluftslivsår, punkt 19 (SD).....	63
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	64
Motioner från allmänna motionstiden 2018/19	64

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Måluppfyllelse

Riksdagen avslår motion

2018/19:2053 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 18.

Reservation 1 (L)

2. Barnrättsperspektivet

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:2647 av Saila Quicklund (M) och

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 7.

Reservation 2 (M)

3. Barns tillgång till idrott

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 1,

2018/19:2170 av Saila Quicklund (M),

2018/19:2199 av Matilda Ernkrans (S) och

2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C) yrkande 13.

Reservation 3 (C)

Reservation 4 (V)

4. Ridning och funktionsnedsättning

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 3 och

2018/19:2320 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 1.

Reservation 5 (SD)

5. Jämställdhet

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 4,

2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkandena 1 och 2,

2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 4,

2018/19:2806 av Jessica Polfjärd m.fl. (M) yrkande 19,

2018/19:2843 av Annika Qarllsson m.fl. (C) yrkande 4 och

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 4.

Reservation 6 (M)

Reservation 7 (C)

Reservation 8 (V)

Reservation 9 (L)

6. Hbtq-frågor

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 5 och
2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 5.

Reservation 10 (V)

Reservation 11 (L)

7. Idrott och integration

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:807 av Cecilia Widegren (M) yrkandena 1–3 och

2018/19:2175 av Saila Quicklund (M).

8. En fristående nationell antidopningsenhet

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:2656 av Saila Quicklund (M),

2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD) yrkande 1 och

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 8.

Reservation 12 (M, KD)

9. Övriga dopningsfrågor

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 5,

2018/19:2655 av Saila Quicklund (M) yrkande 6 och

2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD) yrkandena 2 och 3.

Reservation 13 (SD)

Reservation 14 (KD)

10. Osunda kroppsideal

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:2168 av Saila Quicklund (M) och

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 6.

Reservation 15 (M)

11. Parasportotek

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 4 och

2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C) yrkande 14.

Reservation 16 (SD)

Reservation 17 (C)

12. Idrottens sociala ansvar

Riksdagen avslår motion

2018/19:809 av Helena Bouveng (M).

13. Äldres tillgång till idrott

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 10,

2018/19:2654 av Saila Quicklund (M) och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 5.

Reservation 18 (M)

Reservation 19 (V)

14. Olympiska vinterspel

Riksdagen avslår motion
2018/19:2497 av Per Åsling (C).

15. Anläggningsfond

Riksdagen avslår motion
2018/19:2244 av Mathias Tegnér (S).

16. Ansvar för utrustning och säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar

Riksdagen avslår motion
2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkandena 2 och 3.

Reservation 20 (V)

17. Värdegrunden för tävling med häst

Riksdagen avslår motion
2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 5.

18. Idrott på fritidshem

Riksdagen avslår motion
2018/19:2171 av Saila Quicklund (M).

19. Nordiskt friluftslivsår

Riksdagen avslår motion
2018/19:2321 av Cassandra Sundin m.fl. (SD) yrkande 1.

20. Integrera friluftsliv inom fler samhällssektorer

Riksdagen avslår motion
2018/19:2321 av Cassandra Sundin m.fl. (SD) yrkande 2.

Reservation 21 (SD)

21. Knyta scoutrörelsen till försvaret

Riksdagen avslår motion
2018/19:357 av Markus Wiechel (SD).

Stockholm den 7 maj 2019

På kulturutskottets vägnar

Christer Nylander

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Christer Nylander (L), Vasiliki Tsouplaki (V), Lotta Finstorp (M), Lawen Redar (S), Hans Hoff (S), Annicka Engblom (M), Aron Emilsson (SD), Lars Mejern Larsson (S), Per Lodenius (C), Ann-Britt Åsebol (M), Angelika Bengtsson (SD), Anna Wallentheim (S), Roland Utbult (KD), Åsa Karlsson (S), Anna Sibinska (MP), Viktor Wärnick (M) och Cassandra Sundin (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet 46 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2018/19 som gäller idrott och friluftsliv. Motionsförslagen finns i bilagan.

Utskottet fick information från Riksidrottsförbundet den 13 november 2018, Sveriges Olympiska Kommité och Sveriges Paralympiska Kommité den 6 december 2018 och av statssekreterare Helene Öberg med medarbetare, Kulturdepartementet, den 9 april 2019.

Utskottets överväganden

Idrott

Måluppfyllelse

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande där motionärerna efterlyser en dialog mellan regeringen och idrottsrörelsen om hur den arbetar för att nå målen för statens stöd till idrotten, med hänvisning till att en sådan dialog redan förs.

Jämför reservation 1 (L).

Motionen

Jan Björklund m.fl. (L) anser i motion 2018/19:2053 yrkande 18 att regeringen bör ta initiativ till en dialog med idrottsrörelsen om hur den arbetar för att nå målen för statens stöd till idrotten.

Bakgrund

I såväl riksdagsbeslutet 1999¹ som riksdagsbeslutet 2009² fastställdes den principiella ansvarsfördelningen mellan staten och idrottsrörelsen som innebär att staten anger de mål och syften som staten har med sin bidragsgivning medan Riksidrottsförbundet (RF) fördelar statsbidrag till idrottsverksamhet i enlighet med vad regeringen bestämmer. Idrottsrörelsen formulerar själv målen för sin verksamhet. I proposition 1998/99:107 angavs bl.a.:

Idrottsrörelsen bör själv, inom de ramar som staten sätter upp, ta ansvar för fördelningen av statsbidraget. I detta ligger även att ta ansvar för administration, organisation samt uppföljning av hur bidraget används. Regeringen anser till skillnad mot Idrottsutredningen att staten som bidragsgivare inte till någon del skall ställa upp mål för idrottsrörelsens egen verksamhet. Detta skall göras av idrottsrörelsen själv. Staten skall däremot ställa upp mål och riktlinjer för sin bidragsgivning.

Denna grundläggande princip för ansvarsfördelningen mellan staten och idrottsrörelsen är ändamålsenlig. Genom att ange syftet med bidragsgivningen anger staten en viljeinriktning för vad staten förväntar sig att bidraget främst skall leda till. Däremot föreskrivs inte hur detta skall gå till.

¹ Prop. 1998/99:107 En idrottspolitik för 2000-talet – folkhälsa, folkvärld och underhållning, bet. 1999/2000:KrU3, rskr. 1999/2000:52.

² Prop. 2008/09:126 Statens stöd till idrotten, bet. 2008/09:KrU8, rskr. 2008/09:243.

Idrottsrörelsen skall vara fri och självständig. Däremot är det statens ansvar att, gentemot såväl idrottsrörelsen som samhället i övrigt, vara tydlig i fråga om vad staten vill uppnå med statsbidraget.

Statens utgifter styrs av politiska mål och den förvaltningspolitiska processen kräver offentlig insyn och kontroll. Dessa mål och offentlighetskrav måste balanseras mot idrottsrörelsens självklara rätt att vara fri och oberoende. Statens bidrag måste därför utformas på ett sådant sätt så att det stödjer och stimulerar sådan verksamhet som ideella organisationer i demokratisk ordning fattat beslut om.

I proposition 2018/19:126 gjorde regeringen följande bedömning om uppföljning av statens stöd till idrotten:

Centrum för idrottsforskning (CIF) bör ansvara för att genomföra en regelbunden och långsiktig uppföljning av statens idrottsstöd. Uppföljningen bör göras i form av en fortlöpande bevakning av det statliga idrottsstödet betydelse utifrån ett antal indikatorer, fördjupade analyser och kompletterande forskning samt genom en bevakning av forskningsresultat med relevans för statens stöd till idrotten.

Kulturutskottets uppföljnings- och utvärderingsgrupp lämnade i april 2017 rapporten Statens idrottspolitiska mål – en uppföljning med inriktning på barn och ungdomar (2016/17:RFR12). I den uppger gruppen:

KrU:s uppföljnings- och utvärderingsgrupp konstaterar att det behövs en översyn av statens stöd till idrottsrörelsen. Å ena sidan syftar statens idrottspolitik till att stödja en fri och självständig idrottsrörelse. Å andra sidan ska statens bidragsgivning till idrotten grundas på förordningen (1999:1177) om statsbidrag till idrottsverksamhet. Statsbidragets syfte är enligt förordningen att stödja verksamheter som bl.a. bidrar till att utveckla barns och ungdomars intresse för motion och idrott och syftar till att ge flickor och pojkar respektive kvinnor och män lika förutsättningar att delta i idrottsverksamhet.

Gruppen konstaterar att staten har delegerat ansvaret för att fördela bidrag till idrotten till idrottsrörelsen som ska fördela statliga bidrag i enlighet med vad regeringen bestämmer. Varken den nuvarande regeringen eller tidigare regeringar har dock säkerställt att den fördelning av bidragen som har gjorts också har genomförts med utgångspunkt från de mål och syften som är fastställda för bidragsgivningen. Enligt gruppens mening aktualiserar detta frågor om såväl statens styrning av stödet till idrottsrörelsen som anslagsposternas utformning och villkor för statsbidraget. Gruppen konstaterar att idrotten är fri och självständig men att detta inte hindrar att staten ska ställa villkor för de statliga medlens användning. Staten ska vidare följa upp resultatet och vidta åtgärder när villkoren inte uppfylls. Enligt gruppens mening behöver anslagen, anslagsposterna och anslagsvillkoren utformas på ett sådant sätt att man säkerställer att endast barn- och ungdomsidrott som bedrivs ur ett barnrättsperspektiv får bidrag. Ett sätt att skapa bättre förutsättningar för att följa upp det statliga stödet är att tydliggöra anslagsvillkoren.

Socialministern Annika Strandhäll tog i sitt svar på interpellation 2017/18:102 den 28 november 2017 upp frågan om utvärderingen av statens idrottspolitiska mål. Hon angav bl.a. följande:

När det gäller rapportens bedömning att regeringens rapportering till riksdagen behöver förbättras vill jag dock framhålla att regeringen följer

den av riksdagen beslutade ordningen för uppföljning och återrapportering av statens stöd till idrotten.

Denna ordning innebär att Centrum för idrottsforskning, CIF, ansvarar för att genomföra en regelbunden och långsiktig uppföljning av statens idrottsstöd. Uppföljningen består av en fortlöpande bevakning av det statliga idrottsstödet betydelse utifrån ett antal indikatorer, fördjupade analyser och kompletterande forskning samt bevakning av forskningsresultat med relevans för statens stöd till idrotten.

Riksidrottsförbundet (RF) har med anledning av motionsyrkandet angett följande:

Regeringen har en kontinuerlig dialog med Riksidrottsförbundet. Både kring löpande verksamhet och uppkomna situationer. Vidare lämnar Riksidrottsförbundet årligen in rapportering kring verksamheten kopplat till regleringsbrev och medföljande riktlinjer. Centrum för idrottsforskning följer årligen upp statens stöd till idrottsrörelsen, varje år med särskilda fördjupningsområden. Även denna uppföljning har regeringen och Riksidrottsförbundet dialog kring.

Kulturutskottets uppföljnings- och utvärderingsgrupp arbetar för tillfället med en fördjupad uppföljning av regeringens resultatredovisning till riksdagen för utgiftsområde 17, där bl.a. anslaget till idrotten tas upp.

Utskottets ställningstagande

Frågan om den principiella ansvarsfördelningen mellan staten och idrottsrörelsen samt frågan om hur arbetet med att nå målen för statens stöd till idrotten ska redovisas har, som framgår ovan, diskuterats, bl.a. i utskottets uppföljning som redovisades våren 2017. Utskottet konstaterar att idrotten är fri och självständig men att detta inte hindrar staten från att ställa villkor för de statliga medlens användning samt följa upp resultatet och vidta åtgärder när villkoren inte uppfylls. Motionärerna efterlyser en dialog mellan regeringen och idrottsrörelsen i dessa frågor, och som framgår ovan förs en sådan dialog kontinuerligt. Utskottet förutsätter att arbetet med dessa frågor och dialogen fortsätter. Utskottet anser att motion 2018/19:2053 yrkande 18 inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida, varför yrkandet avstyrks.

Utskottet vill även framhålla kulturutskottets uppföljnings- och utvärderingsgrupps arbete med att följa upp resultatredovisningar för utgiftsområde 17, där bl.a. idrottspolitiken ingår, som ska presenteras i juni 2019.

Barnrättsperspektivet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att idrottsrörelsen bör utbildas i barnrättsfrågor med hänvisning till det arbete som bedrivs i dessa frågor.

Jämför reservation 2 (M).

Motionerna

I såväl motion 2018/19:2647 av Saila Quicklund (M) som motion 2018/19:2863 yrkande 7 av Lotta Finstorp m.fl. (M) påtalar motionärerna att idrotten gör fantastiska insatser för barn och ungdomar, men att det finns unga som blir illa behandlade och utsätts för orimliga krav, pennalistiskt ledarskap och i vissa fall övergrepp. För att förhindra sådant behöver enligt motionärerna idrottsrörelsen utbildas i barnrättsfrågor, och regeringen bör utreda hur ett sådant arbete skulle kunna se ut.

Bakgrund

Kulturutskottets uppföljnings- och utvärderingsgrupp har i sin rapport Statens idrottspolitiska mål – en uppföljning med inriktning på barn och ungdomar (2016/17:RFR12) om barnrättsperspektivet angett:

Statens mål och syften med idrottsstödet utökades 2009 genom riksdagens beslut om att statsbidraget till barn- och ungdomsidrott ska lämnas till verksamheter som bedrivs ur ett barnrättsperspektiv. RF kompletterade samma år idéprogrammet Idrotten vill med ett tillägg om barnrättsperspektivet, och det finns riktlinjer där det framgår att verksamheten ska bedrivas utifrån barnkonventionens stadganden. Såväl specialidrottsförbund (SF) som många föreningar har egna idéprogram med samma andemening som Idrotten vill där man tar fasta på barnrättsperspektivet. Det finns också exempel på förbund som hanterar frågan ingående. Gymnastikförbundet är ett sådant exempel. Man har där genomfört ett omfattande arbete för att föra in barnrättsperspektivet i sina riktlinjer. Man har infört en hanteringsordning och en särskild organisation med en gymnastikombudsman, vilket sammantaget syftar till att främja efterlevnaden.

I såväl forskning som inom denna uppföljning har det framkommit att kunskapen om Idrotten vill eller motsvarade program varierar i föreningarna. I uppföljningen finns samtidigt exempel på föreningar som har bedrivit ett aktivt värdegrundsarbete som har fört med sig många positiva effekter och en samsyn inom föreningen på hur verksamheten ska bedrivas. I några fall har detta arbete bedrivits utan kunskap om det aktuella idéprogrammet. Det saknas en systematisk uppföljning av barnrättsperspektivet.

KrU:s uppföljnings- och utvärderingsgrupp anser att staten behöver klargöra hur barnkonventionen ska tillämpas inom idrotten. I detta ingår att ta ställning till hur man ska säkerställa att idrottsverksamhet bedrivs i enlighet med såväl riksdagens som regeringens beslut, dvs. att

verksamheter som får stöd bedrivs ur ett barnrättsperspektiv. Om regeringens intentioner om att göra barnkonventionen till lag genomförs förstärks behovet av att staten ser till att de mål man har med bidragen till idrotten uppnås.

Sedan 2015 pågår ett omfattande förändrings- och utvecklingsarbete inom svensk idrott: arbetet med Strategi 2025 med ett livslångt idrottande som mål. En stor del i det arbetet är enligt Riksidrottsförbundet (RF) att se över sättet som RF bedriver barn- och ungdomsidrott på. Det handlar om att stärka barnrättsperspektivet genom att utforma tävling och träning på ett sätt som är anpassat efter just barn och inte efter vuxnas normer så som varit vanligt tidigare. RF, specialidrottsförbunden och många föreningar arbetar enligt RF med barnrättsperspektivet, och det finns bl.a. en handlingsplan, en policy samt utbildnings- och samtalsmaterial som stöd till föreningarna i dessa frågor. Sedan tidigare har RF sakkunniga i barn- och ungdomsidrott i samtliga 19 idrottsdistrikt över hela landet. Som förening, ledare, förälder eller barn kan man vända sig till dem för råd och stöd. RF har angett att de under de senaste åren genomfört en rad insatser för att säkerställa att barnrättsperspektivet genomsyrar barn- och ungdomsidrotten. I RF:s stadgar och idéprogrammet Idrotten vill är också barnrättsperspektivet tydligt angett.

RF har det senaste året

- infört en etisk kod för svensk idrott i syfte att förstärka och konkretisera idrottsrörelsens värdegrund
- inrättat en visselblåsarfunktion vars uppgift är att ge personer som har kunskap om oegentligheter inom föreningar, förbund eller andra anslutna verksamheter möjlighet att förmedla detta anonymt
- inrättat en Idrottens ombudsman som är rådgivande och stödjande gentemot föreningar, specialidrottsförbund och andra inom idrotten när det gäller värdegrundsområdet samt har särskild rätt att föra talan i bestraffningsärenden
- fortsatt samarbetet med Barnens rätt i samhället (Bris) med bl.a. utbildningsmaterial och utbildningsinsatser för att stärka barns rättigheter inom idrotten
- uppdaterat det befintliga utbildningsmaterialet Skapa trygga idrottsmiljöer för barn och ungdomar, som ska stötta föreningarna i att arbeta med frågor kopplade till barnrättsperspektivet
- arbetat fram förslag att ändra idrottens bestraffningsregler så att förseelser mot barn och ungdomar som inte är kopplade till själva tävlingsmomentet, dvs. t.ex. övergrepp, trakasserier och andra handlingar som inte är i linje med svensk idrotts värdegrund och som kan vara utsträckta i tid, regleras ur ett barnrättsperspektiv.

Förslagen planeras att beslutas av RF-stämman i maj 2019.

Vidare kan nämnas att riksdagen i juni 2018 beslutade att Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) ska bli lag i Sverige (prop. 2017/18:186, bet. 2017/18:SoU25, rskr. 2017/18:389). En

inkorporering av barnkonventionen bidrar enligt regeringen till att synliggöra barnets rättigheter och är ett sätt att skapa en grund för ett mer barnrättsbaserat synsätt i all offentlig verksamhet. Lagen ska träda i kraft den 1 januari 2020.

Utskottets ställningstagande.

Som framgår ovan pågår ett omfattande förändrings- och utvecklingsarbete inom svensk idrott med ett livslångt idrottande som mål, där barnrättsperspektivet och sättet på vilket idrottsrörelsen bedriver barn- och ungdomsidrott är en fråga som är i fokus. RF har de senaste åren genomfört en rad insatser för att säkerställa att barnrättsperspektivet genomsyrar barn- och ungdomsidrotten. Utskottet anser att det är av vikt att resultatet av detta arbete också når ut till och syns ute i föreningarna. Med hänsyn till det fokus på barnrättsperspektivet som nu finns inom idrotten och det arbete som bedrivs i dessa frågor med bl.a. uppdaterat utbildningsmaterial och andra utbildningsinsatser anser utskottet att motionerna 2018/19:2647 (M) och 2018/19:2863 yrkande 7 inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motionerna avstyrks därför.

Barns tillgång till idrott

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om barns tillgång till idrott med hänvisning till Centrum för idrottsforskningens pågående analys av jämlikheten inom idrotten.

Jämför reservation 3 (C) och 4 (V).

Motionerna

Matilda Ernkrans (S) framhåller i motion 2018/19:2199 vikten av att alla barn får möjlighet att prova på och få utöva idrott, oavsett t.ex. föräldrarnas inkomst, funktionsvariation eller om man är flicka eller pojke. Motionären påtalar att inte bara de bästa ska plockas ut. Motionären anser att hinder på grund av funktionsvariation, ekonomi eller sociala faktorer måste arbetas bort inom idrotten.

Saila Quicklund (M) anser i motion 2018/19:2170 att regeringen ska tillsätta en utredning som kartlägger hur socioekonomiska faktorer påverkar barns och ungdomars idrottande.

Per Lodenius m.fl. (C) påtalar i motion 2018/19:2446 yrkande 13 vikten av att främja ett brett idrottsliv i hela landet där både etablerade och nya sporter, även digitala, blir tillgängliga för fler.

Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) anser i motion 2018/19:384 yrkande 1 att det bör införas en avgiftsfri idrottsskola för alla barn i åldersgruppen 6–12 år. Motionärerna anser att minst tre idrottsföreningar (eller minst tre sektioner i

en fleridrottsförening) tillsammans bör organisera sig och erbjuda en till två träningar i veckan under minst en termin för att ge alla barn möjlighet att prova fler idrotter.

Bakgrund

Syftet med statsbidraget är enligt förordningen (1999:1177) om statsbidrag till idrottsverksamhet att stödja verksamhet som gör det möjligt för alla människor att utöva idrott och motion.

Av RF:s stadgar framgår att idrottens värdegrund vilar på fyra fundament: glädje och gemenskap, demokrati och delaktighet, allas rätt att vara med samt rent spel. Allas rätt att vara med innebär att alla som vill ska kunna vara med utifrån sina förutsättningar i föreningsdriven idrottsverksamhet. Det gäller alla oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, kön eller sexuell läggning samt fysiska och psykiska förutsättningar. Brott mot detta kan innebära uteslutning ur RF.

År 2015 beslutade RF-stämman, som framgår ovan, om Strategi 2025 som innebär en ny inriktning för svensk idrott, där idrotten ska vara mer välkomnande och utvecklande och där fler motiveras till ett livslångt idrottande.

Riksidrottsförbundet (RF) har med anledning av motionerna angett bl.a. följande:

RF driver ett långsiktigt förändringsarbete under namnet Strategi 2025. En idrott där barn och ungdomar tränar och tävlar till orken sätter stopp, men uppmuntras att fokusera mer på den egna utvecklingen än på att jämföra sig med andra. Två prioriterade områden är inkluderande idrott och livslångt idrottande.

För många barn och ungdomar lämnar idrottsrörelsen för tidigt och det finns tydliga skillnader i idrottsdeltagande mellan socioekonomiska grupper, där barn som lever hos vuxna som har bil, äger sitt boende, har arbetet och högskoleutbildning idrottar mer än barn med ensamstående föräldrar, som hyr sitt boende, med lägre utbildningsbakgrund och inte i lika stor utsträckning har arbete.

Forskning visar att barn bör hålla på med olika idrotter långt upp i åldrarna, för att bygga upp en rörelseförståelse som vi har nytta av hela livet. Mångsidig träning är viktigt oavsett om målet är att bli bäst i världen eller idrotta för gemenskapen och glädjen.

RF har genomfört en utredning av nuvarande regler och styrsystem för hur statens stöd till idrotten fördelas av RF. Till RF-stämman 2019 kommer sannolikt Riksidrottsstyrelsen föreslå stämman att bidragsreglerna utvecklas så att de styr i större utsträckning än i dag mot målen i Strategi 2025.

Det omfattande arbetet som har genomförts med särskilda resurser i idrottssvaga områden där föreningstätheten och aktivitetsgraden är lägre, som även är socioekonomiskt svaga, visar att behovet av särskilda och långsiktiga resurser är avgörande för att skapa varaktig förändring.

Centrum för idrottsforskning (CIF) har av regeringen fått i uppdrag att genomföra en fördjupad analys av det statliga och kommunala stödets betydelse och effektivitet för människors idrottande och motionerande.

Analysen ska belysa betydelsen av människors bostadsort och bostadsförhållanden och därutöver i första hand utgå från människors socioekonomiska men även personliga och kulturella förutsättningar. CIF ska analysera vad som kännetecknar jämlik idrott och motion och peka på goda exempel där offentligt stöd bidragit till detta. CIF ska även analysera vad som kännetecknar ojämlik idrott och motion samt hur det offentliga och idrottsrörelsen kan motverka detta. CIF avser att presentera uppdraget den 14 maj 2019.

När det gäller personer med funktionsnedsättning är de en underrepresenterad grupp inom idrottsrörelsen. I budgetpropositionen för 2019 (prop. 2018/19:1 utg.omr. 17) anges:

Personer med funktionsnedsättning har i jämförelse med övrig befolkning en mer stillasittande fritid. Skillnaderna tenderar att öka med stigande ålder. Den fysiska inaktiviteten riskerar även att leda till psykisk ohälsa. Idrottsrörelsen har under många år arbetat för inkludering av personer med funktionsnedsättning i idrotten. Svenska Parasportförbundet organiserar huvuddelen av de personer med funktionsnedsättning som idrottar. Dock växer antalet specialidrottsförbund (SF) som tar ansvar för att inkludera kvinnor och män, flickor och pojkar med funktionsnedsättning i sin ordinarie verksamhet, vilket Svenska Parasportförbundet ser positivt på. Riksidrottsförbundet har på stämman 2017 beslutat om en handlingsplan för idrott för personer med funktionsnedsättning. Det är av vikt att planen genomförs för att öka rekryteringen till idrotten.

Svenska Parasportförbundet har under en övergångsperiod fått ett särskilt stöd för att möjliggöra att Parasportförbundet tar rollen som ett gemensamt kompetenscenter för idrott för personer med funktionsnedsättning och att de specialidrottsförbund som vill ta över den paraidrott som i dagsläget sorterar under Parasport Sverige ges ekonomiska förutsättningar för detta, genom ett särskilt övergångsstöd.

RF har med anledning av motionsyrkandet om funktionsnedsättning angett:

Idrottsrörelsen har under många år arbetat kraftfullt för inkludering av personer med funktionsnedsättning i idrotten. I huvudsak bedrivs idrott för personer med funktionsnedsättning av ett antal olika specialidrottsförbund (SF) där Parasportförbundet samt Dövidrottsförbundet är de två SF som enkom arbetar med denna målgrupp. RF:s arbete har i huvudsak bestått av två delar; dels att tillsammans med Parasportförbundet arbeta fram en handlingsplan för idrott för personer med funktionsnedsättning, dels fördela medel till SF och idrottsföreningar för denna verksamhet.

I den utredning som genomförts om de ekonomiska stöden och deras koppling till idrottsrörelsens övergripande mål 2025 har förutsättningarna för parasport identifierats som ett särskilt behovsområde. I det förslag som Riksidrottsstyrelsen lägger fram till Riksidrottsstämman (RF-stämman) 2019 finns en särskild beräkningsgrund för stöd till parasport, oavsett organisationstillhörighet, identifierad. Beslut fattas på RF-stämman i maj 2019.

Regeringen gav i mars 2019 Myndigheten för delaktighet i uppdrag att kartlägga den enskildes tillgänglighet till hjälpmedel för fritidsaktiviteter och

kartlägga insatser på hur en aktiv fritid för personer med funktionsnedsättning främjas lokalt och regionalt. Uppdraget ska genomföras i samverkan med Folkhälsomyndigheten, Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor, Sveriges Kommuner och Landsting och i dialog med relevanta organisationer. Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet senast den 31 mars 2020.

Utskottets ställningstagande

Som framgår ovan är syftet med statens stöd till idrotten att stödet ska ge lika förutsättningar och göra det möjligt för alla människor att utöva idrott och motion. Studier visar dock att vi är långt ifrån där. Utskottet välkomnar därför det förändrings- och utvecklingsarbete som pågår inom svensk idrott med ett livslångt idrottande som mål, där målsättningen bl.a. är att bredda verksamheten så att fler känner sig välkomna och vill idrotta, att fler stannar längre och att fler kan idrotta, bl.a. genom att sänka de ekonomiska trösklarna för att delta i idrott. Parasport har i förändrings- och utvecklingsarbetet identifierats som ett särskilt behovsområde, vilket också utskottet välkomnar.

Utskottet följer noga arbetet med den nya inriktningen och avvaktar samtidigt resultatet av det uppdrag som CIF har fått att genomföra en fördjupad analys av jämlikheten inom idrotten och bl.a. titta på hur idrottandet skiljer sig över landet samt hur människors ekonomiska och sociala förutsättningar påverkar idrottandet. Utskottet vill inte föregripa resultatet av CIF:s uppdrag och avstyrker motionerna 2018/19:384 (V) yrkande 1, 2018/19:2170 (M), 2018/19:2199 (S) och 2018/19:2446 (C) yrkande 13.

Ridning och funktionsnedsättning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden där ridningens viktiga roll för personer med funktionsnedsättning lyfts fram, med hänvisning till att yrkandena till viss del får anses tillgodosedda.

Jämför reservation 5 (SD).

Motionerna

Cecilia Widegren (M) framhåller i motion 2018/19:1326 yrkande 3 vikten om att värna ridningens viktiga roll som Sveriges största idrott för personer med funktionsnedsättning.

Angelika Bengtsson m.fl. (SD) vill i motion 2018/19:2320 yrkande 1 uppmärksamma hästnäringens positiva effekter och framhålla att hästnäringen spelar en viktig roll inom många samhällssektorer, t.ex. inom idrott och rehabilitering. Motionärerna påtalar att ridsporten är en stor sport för personer med funktionsnedsättning.

Bakgrund

Syftet med statsbidraget är, som framgår ovan, enligt förordningen (1999:1177) om statsbidrag till idrottsverksamhet, att stödja verksamhet som gör det möjligt för alla människor att utöva idrott och motion.

Av RF:s stadgar framgår som angetts ovan att idrottens värdegrund vilar på fyra fundament, där ett är allas rätt att vara med. Allas rätt att vara med innebär att alla som vill ska kunna vara med utifrån sina förutsättningar i föreningsdriven idrottsverksamhet.

Inom Svenska Ridsportförbundets medlemsklubbar finns det enligt förbundet en omfattande verksamhet för ryttare och kuskar med funktionsnedsättning. Cirka 4 000 ryttare med funktionsnedsättning ägnar sig enligt förbundet åt ridsport. Ridning för ryttare med funktionsnedsättning bedrivs antingen som fritidsridning eller hästunderstödd terapi/ridterapi. I Svenska Ridsportförbundets regi har man fokus på att erbjuda ryttare med funktionsnedsättning en aktiv fritidssysselsättning och sport. Tusentals ryttare erbjuds enligt Svenska Ridsportförbundet ridutbildning anpassad utifrån deras egna förutsättningar under ledning av utbildade instruktörer. Det förekommer även samarbeten med olika terapeutiska verksamheter på ridklubbarnas egna anläggningar. Ridsport har även tävlingsverksamhet, och är med i bl.a. Paralympics och VM.

Det statliga lokala aktivitetsstödet för barn och ungdomar mellan 7 och 25 år (det s.k. LOK-stödet), som fördelas av RF, fördelas när det gäller personer med funktionsnedsättning även till vuxna personer. Stödet har dock som angetts ovan setts över i den utredning som genomförts om de ekonomiska stöden och deras koppling till idrottsrörelsens övergripande mål 2025. I utredningen har förutsättningarna för parasport identifierats som ett särskilt behovsområde. I det förslag som Riksidrottsstyrelsen lägger fram till Riksidrottsstämman (RF-stämman) 2019 finns en särskild beräkningsgrund för stöd till parasport, oavsett organisationstillhörighet, identifierad. Beslut fattas på RF-stämman i maj 2019.

Utskottets ställningstagande

Enligt Svenska Ridsportförbundet bedrivs en omfattande verksamhet för ryttare och kuskar med funktionsnedsättning. Utskottet vill i likhet med motionärerna lyfta fram den viktiga funktion som ridning kan fylla för dessa personer och vikten av att värna denna verksamhet, liksom annan idrottsverksamhet. Motionsyrkandena får till viss del anses tillgodosedda och bör enligt utskottets uppfattning inte leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motionerna 2018/19:1326 (M) yrkande 3 och 2018/19:2320 (SD) yrkande 1 avstyrks.

Jämställdhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen med hänvisning till de ytterligare steg som tagits mot ökad jämställdhet inom idrottsrörelsen.

Jämför reservation 6 (M), 7 (C), 8 (V) och 9 (L).

Motionerna

Cecilia Widegren (M) framhåller i motion 2018/19:1326 yrkande 4 vikten av att verka för en jämställd tilldelning av resurser till flickors och pojkars idrottsverksamhet.

I motion 2018/19:2806 yrkande 19 av Jessica Polfjärd m.fl. (M) och i motion 2018/19:2863 yrkande 4 av Lotta Finstorp m.fl. (M) påtalar motionärerna att vägen till en jämställd idrottsrörelse fortfarande är lång och att förutsättningar och villkor inom idrotten är olika på i princip alla nivåer. Motionärerna anser att regeringen bör återkomma med förslag för att stärka jämställdheten inom svensk idrott, särskilt i fråga om hur ekonomiska medel fördelas i relation till kön. Regeringen bör även enligt motionärerna se över hur ett tydligare jämställdhetsfokus kan implementeras inom ramen för Idrottslyftet.

Annika Carlsson m.fl. (C) anser i motion 2018/19:2843 yrkande 4 att en utredning ska tillsättas för att se vad som hindrar en jämställd idrott. Motionärerna påtalar bl.a. vikten av att ta reda på orsakerna till att flickor slutar idrotta tidigare än pojkar, varför spontanidrottsplatser lockar fler pojkar och män än flickor och kvinnor och vill att det görs en nationell jämförelse av hur mycket medel som kommunerna fördelar till pojkar respektive flickor inom barn- och ungdomsidrotten.

Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) anser i motion 2018/19:384 yrkande 4 att den statliga bidragsfördelningen till idrotten ska användas för att stärka jämställdhetsarbetet inom idrotten. Motionärerna påtalar att fördelningen av resurser i åldrarna 7–25 år tydligt gynnar pojkars idrottande. Det övergripande mönstret att barn- och ungdomsidrotten närmast har oförändrad aktivitetsnivå bland yngre medlemmar medan i huvudsak äldre ungdomar och i synnerhet flickor lämnar idrotten kvarstår.

Robert Hannah m.fl. (L) anser i motion 2018/19:479 att en utredning och kartläggning bör göras för att se dels hur man kan jämställa stödet mellan flick- respektive pojkdominerade idrottsverksamheter (yrkande 1), dels hur samhällsstöd för idrott, motion och fysisk aktivitet på ett jämställt sätt möter flickors och pojkars preferenser för idrott och fysisk aktivitet (yrkande 2).

Bakgrund

Det övergripande målet för idrottens jämställdhetsarbete är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma idrotten och sitt deltagande i idrottsrörelsen. Idrottsrörelsen arbetar som framgår ovan mot strategi 2025 som fastställdes vid RF-stämman 2017. Jämställdhet är ett av fem prioriterade utvecklingsområden i idrottsrörelsens strategiska arbete mot 2025.

Från och med den 1 juni 2021 kommer det att stå i RF:s stadgar att inget kön ska vara representerat med mindre än 40 procent i ett specialidrottsförbunds (SF) styrelse och valberedning.

Centrum för idrottsforskning (CIF) gör årligen fördjupade analyser av utvecklingen inom svensk idrott utifrån teman som regeringen bestämmer. År 2017 års tema var jämställdhet. Med anledning av detta tema tog CIF 2018 fram antologin Resurser, representation och ”riktig” idrott – om jämställdhet inom idrotten (2018:2).

CIF konstaterar bl.a. följande:

Resurser

Årets analys visar att fördelningen av resurser mellan kvinnor och mäns idrottande och motionerande är ojämförbar. Den könsmissiga snedfördelningen är tydligast inom barn- och ungdomsidrotten. I årets rapport har CIF kunnat visa att tjejer i övre tonåren i högre utsträckning lämnar föreningsidrotten för träning i privat regi (gym, gympa, motionsbaserad gruppträning och dylikt) och detta gör att det uppstår en könsmissig snedfördelning av de offentliga bidragen.

Inflytande och makt

Riksidrottsförbundet har som jämställdhetsmål att kvinnor och män ska vara representerade med minst 40 procent i alla beslutande och rådgivande organ. Årets rapport visar att detta mål inte är realiserat idag, varken på lokal eller nationell nivå. I 33 av 71 nationella idrottsförbund består styrelsen av mer än 60 procent män. Endast ett av 71 förbund har en kvinnodominerad styrelse. 76 procent av förbunden har en manlig ordförande.

Rollen som tränare domineras kraftigt av män. Enligt IdrottOnline är 73 procent av alla tränartillfällen per år ledda av män. Även gällande internationella uppdrag är den manliga dominansen på ledande positioner i svensk idrott stor. Endast 24 procent av svenska idrottsledare med internationella uppdrag i förbundsstyrelser och kommittéer var kvinnor 2016.

Normer och ideal

Ett annat viktigt budskap i rapporten är att idrotten behöver jobba med sina normer och ideal för att en mer jämställd idrott ska kunna växa fram. Intervjuer med ledare och aktiva inom de fem idrotterna brottning, gymnastik, ishockey, ridning och taekwondo visar att idrottens praktik i stor utsträckning styrs av starka könsnormer. Inom idrotten är det fortfarande vanligt med föreställningar om hur pojkar/män och flickor/kvinnor ”är”, hur olika idrotter ”ska vara” och vad som är ”normalt”. Dessa föreställningar påverkar hur pojkar och flickor idrottar och innebär ett hinder för en jämställd idrott.

Styrning och mål

Analysen visar också att Riksidrottsförbundets bidragsfördelning endast i begränsad omfattning används som styrmedel för ökad jämställdhet. Statsbidraget till specialidrottsförbunden baseras i huvudsak på ett antal nyckeltal, såsom antal aktiva medlemmar i förbunden, omfattningen på genomförda utbildningsinsatser etcetera. Det statliga LOK-stödet är formellt sett könsneutralt, men gynnar i praktiken pojkar idrottande. Detta beror på att bidrag som utdelas per deltagare och träningsstillfälle premierar idrottsverksamheter med stora träningsgrupper och träningsintensiv verksamhet såsom de största och pojkdominerade lagidrotterna fotboll, innebandy och ishockey.

Riksidrottsförbundets styrning i jämställdhetsfrågor är främst inriktat på så kallad mål- och värderingsstyrning snarare än regel- och ekonomisk styrning. Ett tredebud är 2017 års stämmobeslut att specialidrottsförbunden ska ha jämställda styrelser senast år 2021.

RF har med anledning av motionsyrkandena angett:

Det pågår en översyn av det ekonomiska stödet i idrotten, där beslut om nytt ekonomiskt stödsystem ska fattas av RF-stämman i maj 2019. I förutsättningarna för översynen står jämställdhetsperspektivet särskilt framskrivet. Utgångspunkten för det förslag som läggs fram till stämman är att bidragen ska göras jämställda och att ett jämställdhetsperspektiv ska läggas på både verksamhet och resurser. I det förslag som läggs till stämman finns ett antal olika principer med, varav flera rör jämställdhet. Tydlig uppföljning kommer att ske inför fördelning av ekonomiska medel och jämställdhetsanalyser kommer att göras av befintliga och nya stödformer, där utgör exempelvis Idrottslyftet en del.

Specialidrottsförbunden har under de senaste åren getts möjlighet att söka särskilt projektstöd, så kallat stimulanstöd, för området jämställdhet. Detta projektstöd förmodas finnas kvar efter RF-stämman. Tanken med stödet är att de specialidrottsförbund som har delar kvar att utveckla gällande jämställdhet kan söka särskilda medel för öka möjligheterna att nå de jämställdhetsmål som idrottsrörelsen fastställt.

Inom ramen för det strategiska arbete som pågår inom idrottsrörelsen sker ett förändringsarbete benämnt ”Ny syn på träning och tävling”. Här omprövas och prövas olika former av och organisation för idrottande i syfte att attrahera fler än de grupper av människor som i dag deltar i föreningsidrott. Förhoppningsvis kommer det att bidra till att öka andelen flickor som väljer att idrotta i idrottsförening.

RF stöder medlemmarna inför att stadgeändringen om jämställd könsammansättning (könskvotering) i SF:s styrelser och valberedningar träder i kraft i juni 2021. Under 2019 och 2020 genomförs en särskild satsning på valberedningar och höjning av kunskap.

Det intensifierade jämställdhetsarbetet pågår alltså och utgör en viktig del i idrottens strategiska arbete. Centrala delar i arbetet är kunskaphöjning och utbildning och från augusti 2017 till och med 2018 har minst 5 000 personer utbildats av RF/SISU Idrottsutbildarna, till det kommer alla de utbildningar som sker ute på lokal och regional nivå under ledning av distriktsidrottsförbunden. Jämställdhetsarbetet har jämställdhetsintegrering som strategi och grundar sig på den genuskunskap som finns. Arbetet tar avstamp i ett normkritiskt och intersektionellt perspektiv. Fokus ligger på de maskulinitetsnormer som finns inom idrotten som inte sällan är snäva för män och bidrar till att kvinnor och kvinnors idrottande nedvärderas. Detta utgör också grunden i det förebyggande arbetet mot våld och sexuella trakasserier.

Uppföljning är ett viktigt verktyg i jämställdhetsarbetet. Sedan tre år tillbaka släpper RF årligen en rapport som följer upp en eller flera av idrottens jämställdhetsmål. Senast (mars 2019) släpptes en rapport som tittar på könsfördelningen bland idrottsledare på barn- och ungdomsnivå samt bland landslagsledare. Vidare har två forskningsprojekt om idrott och jämställdhet initierats. Dessa avses publiceras runt årsskiftet 2019 respektive i början av 2020.

Utskottets ställningstagande

Bland annat CIF:s analys visar att fördelningen av resurser mellan kvinnors och mäns idrottande och motionerande fortfarande är ojämförbar. Därför ser utskottet med tillfredsställelse på att jämställdhetsperspektivet har varit särskilt framskrivet i den översyn av det ekonomiska stödet till idrotten som är tänkt att beslutas på RF-stämman i maj 2019, och att utgångspunkten har varit att jämställdhetsperspektiv ska läggas på både verksamhet och resurser. Utskottet ser också positivt på att idrottsrörelsen inom förändringsarbetet ”Ny syn på träning och tävling” vill försöka attrahera fler än de grupper av människor som i dag deltar i föreningsidrott, och därigenom bl.a. försöka öka andelen flickor att idrotta i idrottsförening. Mot bakgrund härav och de ytterligare steg som tagits mot ökad jämställdhet inom idrottsrörelsen, bl.a. olika utbildningar om jämställdhet såväl nationellt som regionalt och lokalt, samt arbetet inom specialidrottsförbunden med att uppfylla jämställdhetsmålen, anser utskottet att motionsyrkandena inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motionerna 2018/19:384 (V) yrkande 4, 2018/19:479 (L) yrkandena 1 och 2, 2018/19:1326 (M) yrkande 4, 2018/19:2806 (M) yrkande 19, 2018/19:2843 (C) yrkande 4 och 2018/19:2863 (M) yrkande 4 avstyrks.

Hbtq-frågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att öka kunskapen om hbtq-perspektivet och uppmärksamma hbtq-frågorna med hänvisning till att frågorna fått större fokus de senaste åren.

Jämför reservation 10 (V) och 11 (L).

Motionerna

Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) anser i motion 2018/19:384 yrkande 5 att den statliga bidragstilldelningen till idrotten ska användas för att öka kunskapen om hbtq-frågor samt förbättra förutsättningarna för transpersoners idrottande. Motionärerna påtalar att idrottsmiljöerna många gånger inte är tillräckligt öppna och tillåtande för hbtq-personer, och att transpersoner ofta själva får ta

ansvar för att lösa problem som följer av könsuppdelningen inom idrotten i stället för Riksidrottsförbundet och specialidrottsförbunden.

Jan Björklund m.fl. (L) påtalar i motion 2018/19:2597 yrkande 5 att kartläggningar visar att unga hbtq-personer deltar i idrottsföreningar i väsentligt lägre grad än andra i samma ålder och att många inte känner sig tillräckligt inkluderade i idrottslivet. Motionärerna anser att det finns skäl för det offentliga att uppmärksamma hbtq-perspektivet inom idrotten, t.ex. i frågor om bidragsgivning till idrottsföreningar och när det gäller lokala samarbetsprojekt tillsammans med idrottsrörelsen.

Bakgrund

Som framgår ovan är syftet med statsbidraget enligt förordningen (1999:1177) om statsbidrag till idrottsverksamhet att stödja verksamhet som gör det möjligt för alla människor att utöva idrott och motion. Riksidrottsförbundet (RF) antog idrottens idéprogram Idrotten vill på RF-stämman 1995 (uppdaterad 2009). Enligt programmet ska alla som vill ha rätt att vara med i föreningsdriven idrottsverksamhet oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, kön eller sexuell läggning samt fysiska eller psykiska förutsättningar.

RF har även en policy mot sexuell diskriminering. RF ska sprida kunskap och information om frågor som gäller hbtq³ samt deras situation inom idrotten. Det görs enligt RF bl.a. genom information, utbildning och seminarier. RF stöder bl.a. specialidrottsförbund i att se över tävlingsregler och träningsformer som kan hindra transpersoner eller andra hbtq-personer från att delta i idrott. RF driver även utbildningen ”5 steg mot en jämställd och inkluderande idrott” som ger idrottsrörelsen kunskap om hur normer, som könsnormer, heteronormer, cisnormer⁴ och vithetsnormer, präglar våra idrottsmiljöer. Vid utbildningstillfällena tas enligt RF bl.a. machokultur och maskulinitetsnormer och dess konsekvenser upp, och hur det går att jobba för att förebygga dessa. Under 2017 och 2018 utbildades enligt RF ca 4 000 personer inom ramen för utbildningen 5 steg och liknande utbildningar. RF har även angett att de deltagit i Stockholm Pride och uppmuntrar distrikt och föreningar att göra detsamma, för att visa att idrotten är en plats för alla.

Enligt RF har RF och Studieförbundet Sisu Idrottsutbildarna (Sisu)⁵ trappat upp arbetet med hbtq-frågor sedan 2016, och jobbat med att ta fram fler verktyg för inkludering. Under 2016 tillsattes en resurs på RF:s kansli som har särskilt fokus på hbtq-frågor. Tränare och ledare behöver enligt RF mer kunskap i frågorna. RF har därför ett förstärkt samarbete med RFSL och erbjuder en utbildning i ämnet Introduktion till inkludering som är en

³ Homo- och bisexuella, transpersoner och personer med queera uttryck och identiteter.

⁴ Cisperson är ett begrepp som används för att beskriva personer som inte är transpersoner (cis är latin för på samma sida). Det är en person vars juridiska kön, biologiska kön och könsidentitet hänger ihop och alltid har hängt ihop i enlighet med den rådande samhällsnormen.

⁵ Sisu är idrottens eget studieförbund. De utbildar, bildar och utvecklar svensk idrott.

introduktion till hur det går att se normer och utmana de normer som formar den egna föreningen eller det egna förbundet. RF och Sisu har enligt RF tillsatt en arbetsgrupp som ska jobba med transpersoners idrottande. RF och Sisu har enligt RF även ett tätt samarbete med de förbund som har kommit långts i frågan, och här är enligt RF RFSL en viktig samarbetspartner. RF, RFSL och några specialidrottsförbund har påbörjat ett projekt, Idrott för alla kroppar, som ska arbeta för en mer inkluderande idrott för transpersoner. Projektet avser att löpa i två år ska innehålla en rad olika insatser och aktiviteter:

- Framtagande av policy och riktlinjer för transpersoners idrottande
- Pedagogiskt metodmaterial för utbildning av ledare
- Utbildning av specialidrottsförbund
- Internutbildningar inom RFSL.

Utskottets ställningstagande

Som framgår ovan har RF och Sisu Idrottsutbildarna trappat upp arbetet med hbtq-frågor de senaste åren, och en särskild resurs arbetar på RF med dessa frågor. Vidare har utbildningar för tränare och ledare som tar upp frågorna ökat. RF har också tillsatt en arbetsgrupp som ska jobba med transpersoners idrottande. Sammantaget, och särskilt med hänsyn till att frågor som rör situationen för hbtq-personer inom idrotten fått större fokus de senaste åren, anser utskottet att motionsyrkandena inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motionerna 2018/19:384 (V) yrkande 5 och 2018/19:2597 (L) yrkande 5 avstyrks. Utskottet vill dock understryka frågornas betydelse, och vikten av att de diskuteras och att förändringar uppnås ute i föreningarna.

Idrott och integration

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om ökat fokus på idrott och integration med hänvisning till det omfattande arbete som bedrivs inom idrotten för nyanlända och asylsökande och som Riksidrottsförbundet följer.

Motionerna

Cecilia Widegren (M) framhåller i motion 2018/19:807 att hon saknar en framtidsinriktad hållbar nationell strategi för ridsporten och integration och dess möjligheter (yrkande 1). I samma motion yrkande 2 vill motionären att tidigare satsningar såsom Handslaget och Idrottslyftet ska utvärderas i syfte att stärka ridsporten och integrationsarbete. Motionären vill också se över möjligheten att ridsport kan bli en naturlig del i integrationsarbetet med bl.a.

språkutveckling och möjligheten för ensamkommande barn och unga att lära sig jobbet på jobbet (yrkande 3).

Saila Quicklund (M) påtalar i motion 2018/19:2175 att idrotten är en av de bästa verktygen för integration, och att det finns många exempel på hur ensamkommande barn och ungdomar kommit in i samhället genom idrotten. Motionären anser att regeringen bör ta initiativ till en analys av det arbete som görs i dessa frågor och återkomma med förslag om hur samhället i stort ytterligare kan stötta föreningar som arbetar med integration.

Bakgrund

I budgetpropositionen för 2019 (prop. 2018/19:1 utg.omr. 17) anges följande:

Riksidrottsförbundet (RF) får sedan 2015 ett särskilt statligt stöd för att arbeta med etablering av nyanlända och även för att bedriva idrottsverksamhet för asylsökande⁶. Statligt stöd har i motsvarande syfte även tilldelats andra organisationer i civilsamhället. Flera av dem bedriver verksamheter som sker i samverkan med idrottsrörelsens verksamhet för asylsökande och nyanlända. RF strävar efter att verksamhet riktad till nyanlända ska vara en naturlig del av idrottens generella verksamhet, i enlighet med värdegrunden som betonar allas rätt att vara med.

Under 2017 genomfördes verksamhet i 254 kommuner och 854 idrottsföreningar fick bidrag för insatser. Samverkan har skett med Migrationsverkets kontor och anläggningsboenden och uppskattningsvis har de genomförda aktiviteterna uppgått till 31 300 aktivitetstillfällen med ca 397 000 deltagare, där vissa av dem har rapporterats flera gånger. Av dessa utgjorde barn (0–12 år) 28 procent, ungdomar (13–25 år) 60 procent och vuxna 12 procent. RF har ingen samlad könsuppdelad statistik men uppgifterna tyder på att väsentligt fler pojkar och män än flickor och kvinnor deltagit i verksamheten. Statistiken som RF redovisar pekar på att verksamheten under 2017 ökat markant även om den direkta samverkan med Migrationsverkets kontor och anläggningsboenden minskat. Även om det är fler pojkar och män än flickor och kvinnor som söker asyl i Sverige så finns behov av att öka och utveckla insatserna för att fler flickor och kvinnor ska ges möjlighet att delta i verksamheten.

RF har med anledning av motionsyrkandena angett:

Ett av de prioriterade områdena i idrottsrörelsens strategi 2025 handlar om ett livslångt idrottande för alla grupper. Idrottsrörelsen ska vara inkluderande och en positiv kraft mot segregation och utanförskap. Regeringen har anslagit medel för idrottsrörelsens arbete med etablering av nyanlända. Vi har de senaste åren haft möjlighet att intensifiera och samordna det jobbet. Idrotten kan erbjuda en rolig sysselsättning, en hälsosam aktiv fritid och en gemenskap i föreningen som en väg in i det svenska samhället. Erfarenheten från våra 19 distrikt visar att arbetet nått bäst resultat där det funnits ett nära samarbete mellan föreningarna, distrikten och kommunerna, ofta i form av integrationsnätverk där exempelvis Arbetsförmedlingen, Migrationsverket, näringslivet och andra ideella organisationer deltagit. Arbetet har utvecklats från att ”bara” anordna aktiviteter till att inkludera i ordinarie verksamhet i föreningarna.

⁶ Beloppet är på 64 miljoner kronor årligen.

Riksidrottsförbundet anser att det är viktigt att stödet för att arbeta med etablering måste vara långsiktigt och inte bli korta projekt.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att det bedrivs ett omfattande arbete inom idrottsrörelsen för att hjälpa till med etablering av nyanlända och för att bedriva idrottsverksamhet för asylsökande, och att RF de senaste åren lyckats intensifiera och samordna detta arbete. Utskottet ser positivt på att RF också utvecklat sitt arbete till att försöka inkludera denna grupp i den ordinarie verksamheten i idrottsföreningar och inte bara anordnar separata aktiviteter. Av budgetpropositionen för 2019 framgår att över 30 000 idrottsaktiviteter genomförts för denna grupp i 254 kommuner och att 854 idrottsföreningar har fått bidrag för sina insatser. Utskottet anser inte att det i dagsläget behövs en analys över det arbete som görs i dessa frågor, eller att riksdagen bör gå in och styra vad som ska göras när det gäller ridsport och integration. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2018/19:807 (M) yrkandena 1–3 och 2018/19:2175 (M).

Dopningsfrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om bl.a. en fristående nationell antidopningsenhet med hänvisning till att Wadas beslut om en ny världsantidopningskod bör avvaktas.

Jämför reservation 12 (M, KD), 13 (SD) och 14 (KD).

Motionerna

Saila Quicklund (M) anser i motion 2018/19:2656 att regeringen bör ta initiativ till att skapa en fristående nationell antidopningsenhet i anslutning till ett universitetssjukhus. Motionären påtalar bl.a. att majoriteten av alla dopningsfall i Sverige upptäcks bland styrketränande motionärer, men att bara runt 10 procent av alla tester gör av personer i denna grupp.

Saila Quicklund (M) anser i motion 2018/19:2655 yrkande 6 att idrottsrörelsens arbete kan stärkas än mer och efterlyser riktade utbildningsinsatser gentemot idrottande ungdomar om riskerna med kosttillskott.

Lotta Finstorp m.fl. (M) påtalar i motion 2018/19:2863 yrkande 8 att dopning är mer utbredd i dag och har gått från att vara ett idrottsproblem till att bli ett samhällsproblem. Motionärerna anser därför att man bör utreda möjligheterna att skapa en fristående nationell antidopningsenhet i anslutning till ett universitetssjukhus.

Angelika Bengtsson m.fl. (SD) anser i motion 2018/19:1286 yrkande 5 att regeringen bör utreda och ta fram ett system för att stävja missbruket av dopningspreparat på privatägda gym.

Pia Steensland m.fl. (KD) påtalar i motion 2018/19:2689 att det är av yttersta vikt att skyndsamt verka för att Sveriges antidopningsorganisation blir helt fristående och organisatoriskt oberoende från RF (yrkande 1). Motionärerna framhåller också att genom ett bredare folkhälsoförebyggande uppdrag skulle den svenska antidopningsverksamheten tillsammans med universitet och högskolor kunna bidra till att sprida kunskap som kan vara avgörande för att avstå från dopning (yrkande 2). Vidare anger motionärerna att det i Danmark enligt lag är obligatoriskt för alla gym att med en väl synlig dekal ange om de arbetar med den danska antidopningsorganisationen eller inte. Motionärerna anser att förutsättningarna för att införa en antidopningslicensiering av gym enligt dansk modell bör utredas (yrkande 3).

Bakgrund

Den viktigaste plattformen för samordning och harmonisering av antidopningsarbetet inom idrotten är Wada⁷, där representanter för internationell idrott och världens regeringar sedan bildandet 1999 arbetar tillsammans i kampen mot dopning. Inom ramen för sitt världsantidopningsprogram har Wada antagit en världsantidopningskod (World Anti-Doping Code) som sedan 2004 är det regelverk som stora delar av den organiserade idrotten har att rätta sig efter.

De svenska dopningsreglerna och det svenska antidopningsarbetet styrs av de globala reglerna i Världsantidopningskoden. RF är ansvarigt för antidopningsarbetet i Sverige och är Sveriges nationella antidopningsorganisation, det som i Världsantidopningskoden benämns som Nado. Alla 71 specialidrottsförbund (SF) ska enligt RF:s stadgar ha egna antidopningsprogram, och de 19 distriktsidrottsförbunden (DF) arbetar förebyggande mot dopning.

Alla medlemmar i en idrottsförening är skyldiga att känna till och följa dopningsreglerna. Med hjälp av utbildningen Vaccinera klubben mot dopning⁸ kan föreningar se till att ledare och idrottsutövare får grundläggande kunskaper om dopningsreglerna.

Socialminister Annika Strandhäll angav i sitt svar på interpellation 2017/18:101 den 28 november 2017 bl.a. följande:

Gabriel Wikström var också tydlig med att det därtill pågår en beredning i Regeringskansliet i fråga om en samlad nationell antidopningsorganisation.

⁷ Wada (World Anti-Doping Agency) uppdaterar årligen en dopningslista som utgör en internationell standard i världsantidopningskoden.

⁸ Vaccinera klubben mot dopning är ett preventions- och åtgärds paket som är framtaget av RF.

Det som har tillkommit under året är att Wada har granskat Riksidrottsförbundets antidopningsarbete i förhållande till världsantidopningskoden. Man har gjort tre observationer. Bland annat säger Wada att som koden ser ut just nu är det okej för RF att bedriva arbetet som man nu gör. Men utifrån planerna på att ändra koden 2019 och införa bestämmelser som är tänkta att träda i kraft 2021 kommer det troligtvis inte vara okej att bedriva antidopningsarbetet på det sätt som görs i dag. Detta är naturligtvis också RF uppmärksammat på.

Wada rekommenderar Riksidrottsförbundet att i dialog med staten skyndsamt organisera om antidopningsverksamheten så att den förläggas i en från idrotten fristående nationell antidopningsorganisation.

Jag är säker på att Saila Quicklund också känner till att det är den väg som man har valt i stora delar av resten av världen. Vid årsskiftet kommer Island att bryta loss Nado från sitt riksidrottsförbund och göra det till en fristående organisation. Sedan finns det två länder kvar i Europa som inte har idrotten i en fristående organisation, och det är Sverige och Lichtenstein.

Samtidigt vill Riksidrottsförbundet och idrottsrörelsen självklart att i god anda ta varandra i hand i förändringsarbetet, och jag kommer att fortsätta att föra den dialogen med Riksidrottsförbundet. Samtidigt är jag medveten om de rekommendationer som Wada har lämnat.

Precis som Saila Quicklund gör är det viktigt att understryka att det inte ska falla någon skugga på det arbete som görs inom Riksidrottsförbundet. Där gör man ett utmärkt jobb. Men när utvecklingen går i en viss riktning, vilket vi kan konstatera att Wada ger uttryck för, måste vi också vara beredda att ta steg i den riktningen. Vi och även min företrädare har varit väldigt tydliga med att vi – om detta ska göras inom RF:s ansvarsområde – vill att förbundet ska samtycka. Den dialog som vi har med RF i den här delen är viktig. Det är klart att Wadas analys, rekommendationer och observationer stärker en dialog som går i riktning mot ett mer fristående Nado. Det är självklart att vi ser att en från idrotten fristående Nado på ett tydligt sätt kan ta hela ansvaret för antidopningsverksamheten bredare i samhället, vilket också kommer att gynna samverkan mellan idrott, gym, träningsbransch och ANDT-samordning i länsstyrelser och kommuner.

Samtidigt tar vi Wadas rekommendationer på stort allvar. Det handlar inte minst om det som Saila Quicklund var inne på tidigt i debatten, nämligen vår trovärdighet internationellt och att det kommer att ta tid att få en eventuell ny organisation på plats.

I grund och botten finns det en tydlig samsyn i denna fråga. Det handlar mer om hur vi processar vägen framåt. Samtidigt är jag enig i att om denna förändring ska göras kommer det inte att gå över en natt.

Politiken har självfallet ett ansvar. Därför var det viktigt för mig när jag under hösten klev in i rollen att skaffa mig en bred bild, att ha en tydlig dialog med Riksidrottsförbundet men också med dem som liksom Arne Ljungqvist förespråkar en annan hållning och att ta del av de olika rön som har kommit fram inte minst under hösten.

RF har med anledning av motionsyrkandena angett följande:

Svensk Antidoping är den operativa antidopingverksamheten inom RF. Verksamheten bedrivs med medel som är öronmärkt från Regeringen och verksamheten är operationellt oberoende av RF. Svensk Antidoping leds av Dopingkommissionen som är en styrelse oberoende av Riksidrottsstyrelsen. Svensk Antidoping är med denna organisering

”compliant” med den gällande Världsantidopingkoden, inklusive kravet på ett oberoende antidopingarbete. Det kan komma att bli ändring i dessa krav i samband med att en ny Världsantidopingkod beslutas i november 2019 och införs 2021. RF följer arbetet med den reviderade koden noggrant och står beredd att vidta åtgärder om koden så skulle kräva. Svensk Antidoping har även tillfrågat WADA om en tydligare beskrivning av oberoendekraven för nationella antidopingorganisationer i den nya koden. Riksidrottsstyrelsen har tidigare fattat ett principiellt beslut som innebär att Svensk Antidoping även skulle kunna erbjuda antidopingarbetet till idrottsliga organisationer som idag står utanför RF. Detta skulle behöva regleras i avtal och finansiering för verksamheten skulle krävas.

Huvuduppdraget till Svensk Antidoping är insatser för medlemmar inom RF. Föreningsanslutna motionärer omfattas av kontrollplanen till Svensk Antidoping och de är även en väsentlig målgrupp för informations- och utbildningsinsatser. Genom att göra dopingkontroller på idrottsdrivna gym bidrar Svensk Antidoping till att avskräcka styrketränande motionärer från att använda doping. Det bedrivs därför ett förebyggande arbete i det bredare samhällsperspektivet om än i mindre omfattning än inom den organiserade idrotten. Detta arbete bedrivs mestadels regionalt i regi av de 19 distriktsförbunden inom RF.

När det gäller förebyggande insatser mot doping på privatägda gym, inkluderat licensiering av gym, är det andra antidopingorganisationer i Sverige som får offentliga medel för att arbeta mot doping inom samhället. Stockholm förebygger Alkohol- och Drogetproblem (STAD) är en samarbetspartner för Svensk Antidoping, speciellt i det arbetet som bedrivs på regional nivå i regi av distriktsförbunden. På central nivå har Svensk Antidoping ingått ett samarbete med båda STAD och PALJF (Professor Arne Ljunqvists Stiftelse) där det utbytes information om egna antidopinginsatser med mål om att effektivisera det totala förebyggande arbetet mot doping i Sverige. Svensk Antidoping är också aktiv i den Centrala samordningsgrupp för dopingfrågor (CSG) som leds av Folkhälsomyndigheten. I gruppen samarbetar ett tiotal myndigheter samt ett fåtal icke-myndighetsorganisationer om förebyggande insatser inom den nationella ANDT-strategin.

Kulturdepartementet har angett att de avvaktar beredning av frågan om en fristående nationell antidopningsenhet till dess Wada antagit en ny världsantidopningskod, vilket beräknas ske i november 2019.

Regeringen anger i budgetpropositionen för 2019 (prop. 2018/19:1 utg.omr. 9) följande:

Förebygga doping inom motionsidrotten

Användningen av anabola androgena steroider (AAS) har legat på en relativt konstant och låg nivå under en följd av år. Olika studier visar att den typiska användaren är en man mellan 18 och 34 år som regelbundet styrketränar på gym. Regeringen har sedan 2016 årligen gett Folkhälsomyndigheten i uppdrag att stödja Stockholm förebygger alkohol- och drogetproblem (STAD) i det dopningsförebyggande arbetet genom att vidareutveckla arbetsmetoden 100 % ren hårdträning. Fler än 600 gym- och träningsanläggningar arbetar enligt denna metod. Bland dessa finns såväl privata gym som föreningsdrivna gym inom Riksidrottsförbundet.

När det gäller kosttillskott avråder RF på sin webbsida från bruk av kosttillskott annat än på rent medicinska grunder. RF uppger att det inte finns

något vetenskapligt stöd för att idrottsutövare med normal kosthållning har behov av extra kosttillskott.

RF har med anledning av motionen om kosttillskott bl.a. angett:

RF:s antidopingorganisation Svensk antidoping varnar när ett nytt farligt ämne återfinns i kosttillskott. RF har tydlig information på webben om kosttillskott, där RF bl.a. länkar relevanta studier och listar kosttillskottsprodukter som resulterat i positiva prov. RF ger även information till dels andra parter som håller föreläsningar, dels till skolungdomar.

Utöver det genomförs föreläsningar om kosttillskott både på distriktsnivå och nationell nivå, samt på Riksidrottsgymnasier och skolor med så kallade Nationella Idrottsutbildningar och framför allt på idrottsläger för ungdomar.

RF svarar också på frågor kring olika kosttillskott som inkommer från hela samhället, bl.a. motionsidrottare. Dessa ställer ofta frågor om specifika produkter.

Det finns även i Vaccinera klubben information om kosttillskott som riktar sig till föreningsnivå. RF har vidare en modul i utbildningsverktyget Ren vinnare⁹ som rör kosttillskott och hälsokonsekvenser, och som vem som helst kan ta del av. Flera Specialidrottsförbund har valt att göra den obligatorisk för vissa utövare.

Utskottets ställningstagande

När det gäller frågan om en fristående nationell antidopningsenhet anser utskottet att Wadas beslut i november 2019 om en ny världsantidopningskod bör avvaktas. När det gäller motionsyrkandena om dopningsförebyggande arbete på gym och utbildningsinsatser om riskerna med kosttillskott konstaterar utskottet att det i första hand är en fråga för Folkhälsomyndigheten och RF. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2018/19:1286 (SD) yrkande 5, 2018/19:2655 (M) yrkande 6, 2018/19:2656 (M), 2018/19:2863 (M) yrkande 8 och 2018/19:2689 (KD) yrkandena 1–3.

⁹ Ren vinnare är en webbaserad utbildning i antidoping för idrottsutövare och alla andra verksamma inom idrotten.

Osunda kroppsideal

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att regeringen bör initiera samtal med idrottsrörelsen om osunda kroppsideal med hänvisning till att det är en fråga för alla att ta ansvar för.

Jämför reservation 15 (M).

Motionerna

I såväl motion 2018/19:2168 av Saila Quicklund (M) som i motion 2018/19:2863 yrkande 6 av Lotta Finstorp m.fl. (M) påtalar motionärerna att unga människor far illa på grund av de orimliga normer som skapats i samhället om hur man bör se ut. Motionären anser att regeringen bör ta tag i detta samhällsproblem och initiera ett samlat arbete mellan staten och idrottsrörelsen mot osunda kroppsideal.

Bakgrund

När det gäller osunda kroppsideal anger RF att de genomför en rad aktiviteter för att motverka osunda kroppsideal kopplade till idrotten. Utbildning genomförs i idrottspsykologi, där kroppsideal finns med, som riktar sig till aktiva, tränare och ledare i Specialidrottsförbunds (SF) landslag. RF stöder vidare rådgivning inom idrottspsykologi och idrottsnutrition till aktiva som SF har utsett. Dessutom genomför RF testning, mätning samt rådgivning inom fysiologi (träningsrådgivning). RF genomför vidare nätverksträffar, utbildningar och konferenser för estetiska idrotter med fokus på t.ex. viktclasser och viktreglering.

Centrum för idrottsforskning (CIF) påpekar i sin uppföljning 2016 av statens stöd till idrotten att den medialiserade samhällsutvecklingen är präglad av osunda kroppsideal och utseendefixering. Alla samhällsaktörer – politiska beslutsfattare, skolan, idrottsrörelsen och inte minst föräldrar – har enligt uppföljningen ett viktigt och gemensamt ansvar för att motverka de könsstereotypa normer och förväntningar som förmedlas, vidmakthålls och återskapas i dagens samhälle i frågor kopplade till kön, kropp och fysisk aktivitet.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar CIF:s uppfattning att alla samhällsaktörer – politiska beslutsfattare, skolan, idrottsrörelsen och inte minst föräldrar – har ett viktigt och gemensamt ansvar för att motverka de könsstereotypa normer och förväntningar som finns i samhället som leder till osunda kroppsideal. Utskottet anser dock inte att motionsyrkandena bör leda till någon åtgärd från

riksdagens sida och avstyrker därmed motionerna 2018/19:2168 (M) och 2018/19:2863 (M) yrkande 6.

Parasportotek

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om parasportotek med hänvisning till att Myndigheten för delaktighet fått i uppdrag att kartlägga den enskildes tillgänglighet till hjälpmedel för fritidsaktiviteter och kartlägga vilka insatser man gör lokalt och regionalt för att främja en aktiv fritid för personer med funktionsnedsättning.

Jämför reservation 16 (SD) och 17 (C).

Motionerna

Angelika Bengtsson m.fl. (SD) vill i motion 2018/19:1286 yrkande 4 att idrottsrörelsen ser över möjligheterna att inrätta ett nationellt parasportotek, och undersöker vilka ekonomiska och verksamhetsmässiga behov som finns.

Per Lodenius m.fl. (C) framhåller i motion 2018/19:2446 yrkande 14 behovet av att utreda förutsättningarna för att skapa ett nationellt föreningsdrivet parasportutrustningsbibliotek. Motionärerna påpekar att idrottsutrustning för personer med funktionsnedsättning kan vara kostsam, och ett bibliotek för utrustning kan vara en väg till fysisk aktivitet för dessa personer och även möjliggöra ett mer aktivt friluftsliv.

Bakgrund

På flera ställen i landet finns det möjlighet att låna utrustning till såväl fritidsaktiviteter som organiserade idrottsaktiviteter, t.ex. skidor, skridskor, inlines och fotbollsskor. Det går att göra genom Fritidsbanken och på vissa ställen Sportotek. Utrustningen som lånas är begagnad och har skänkts av privatpersoner, företag och organisationer. Alla kan låna och allt är gratis. Fritidsbanken är en egen organisation, och vem eller vilka som startar fritidsbanker lokalt ser olika ut från kommun till kommun. Oftast är det en sammanslutning av intressenter såsom lokala idrottsföreningar, kommunen, Svenska kyrkan och olika organisationer. RF inledde 2016 ett samarbete med Fritidsbanken för att utveckla verksamheten och skapa ett långsiktigt lokalt engagemang samt underlätta för fler att börja idrotta. RF satsade via Idrottslyftet totalt 1,6 miljoner kronor för 2016 och 2017. Samarbetet har fortsatt, och ett treårigt samarbetsavtal har träffats mellan RF och Fritidsbanken som löper 2019–2021. RF satsar 2 miljoner kronor för 2019, 1,5 miljoner kronor för 2020 och 1 miljon kronor för 2021. Ambitionen är enligt RF att fritidsbanker ska finnas på så många platser som möjligt. I dag finns 88

fritidsbanker från Kiruna till Trelleborg. Antalet utlån uppgår till 163 000, antalet sport- och friluftsportartiklar till över 150 000, och fritidsbankerna sysselsätter 350 personer. RF påtalar att man med fritidsbankernas verksamhet också vill verka för att idrotten minimerar miljöbelastningen av konsumerad utrustning och att fritidsbankernas verksamhet är ett sätt för idrotten att minska sitt avtryck på miljön.

RF har med anledning av motionsyrkandena angett:

Idrottsrörelsen kan med rätt stöd göra mer för att utöka deltagandet i parasport. En stor kostnad är utrustning för att kunna utöva parasport. RF har inlett ett samarbete med Fritidsbanken, som finns i många delar av landet och håller på att byggas ut. Det skulle kunna vara en plats för att på ett kostnadseffektivt sätt erbjuda personer med funktionsnedsättning möjlighet att enklare låna och därmed prova på parasport. Det behövs särskilda resurser för att investera i inköp av utrustning, då den ofta är mycket kostsam. RF har inte möjlighet att inom nuvarande anslag möta detta behov.

Regeringen har, som nämnts ovan, i mars 2019 gett Myndigheten för delaktighet i uppdrag att kartlägga den enskildes tillgänglighet till hjälpmedel för fritidsaktiviteter och kartlägga insatser som leder till att en aktiv fritid för personer med funktionsnedsättning främjas lokalt och regionalt. Uppdraget ska genomföras i samverkan med Folkhälsomyndigheten, Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor, Sveriges Kommuner och Landsting och i dialog med relevanta organisationer. Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet senast den 31 mars 2020. Med anledning av uppdraget har socialministern Lena Hallengren angett att det är särskilt viktigt för barn med funktionsnedsättning att få tillgång till en mer aktiv fritid. Det bidrar till god hälsa och erbjuder ett socialt sammanhang.

Utskottets ställningstagande

Det finns ett stort antal fritidsbanker runt om i Sverige som fyller ett viktigt syfte; att se till att fler får möjlighet att delta i idrottsverksamhet. RF stöder denna verksamhet. Enligt RF behövs det särskilda resurser för att utöka verksamheten till att också omfatta parasportutrustning eftersom den ofta är mycket kostsam. Som framgår ovan har Myndigheten för delaktighet fått i uppdrag att kartlägga den enskildes tillgänglighet till hjälpmedel för fritidsaktiviteter och kartlägga vilka insatser man gör lokalt och regionalt för att främja en aktiv fritid för personer med funktionsnedsättning. Utskottet vill inte föregripa resultatet av detta uppdrag och avstyrker därför motionerna 2018/19:1286 (SD) yrkande 4 och 2018/19:2446 (C) yrkande 14.

Idrottens sociala ansvar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om att med särskilt stöd premiera idrottsföreningar som tar ett socialt ansvar med hänvisning till att det inte är en fråga för riksdagen att lägga mer ansvar på idrottsrörelsen när det gäller socialt ansvar.

Motionen

Helena Bouveng (M) påtalar i motion 2018/19:809 att många idrottsföreningar i dag tar ett socialt ansvar genom att ge barn och unga värderingar och normer samt fungera som skyddsnet för barn som riskerar att hamna snett i livet. Motionären anser att det borde löna sig ännu bättre för de idrottsföreningar som tar ett socialt ansvar och att regeringen borde utreda möjligheterna att premiera dessa i samband med att stöd ges.

Bakgrund

Forskning visar enligt RF att personer som idrottar är friskare, begår färre brott och dricker mindre alkohol. RF har låtit 16 forskare gå igenom den befintliga forskningen över idrottens samhällsnytta. Resultatet visas i forskningsöversikten Idrottens samhällsnytta – en vetenskaplig översikt av idrottsrörelsens mervärden för individ och samhälle (2017). Översikten visar enligt RF bl.a. att idrottande gynnar hälsoutvecklingen, att den ger ökad livskvalitet, välmående och livsglädje. Idrotten tycks även fungera som en buffert mot olika psykosomatiska symptom. Vidare kan idrottsdeltagande utveckla den personliga förmågan att ta ansvar för och ställa krav på de verksamheter man deltar i, att kunna samverka inom en gruppgemenskap för att lösa uppkomna problem samt att våga ta sig an nya och svåra utmaningar.

Som framgår ovan har RF inlett ett omfattande strategiarbete, Strategi 2025. Strategin innebär bl.a. att svensk idrott ska vidareutveckla verksamheten så att barn, unga, vuxna och äldre väljer att idrotta i förening under hela livet, att alla ska få plats på sina villkor och att svensk idrott ska bli en ännu starkare samhällsaktör. RF anger att man med strategiarbetet vill att svensk idrott ska vara en kraft för att möta gemensamma samhällsutmaningar och vill bidra till att skapa en gemenskap och framtidstro i samhällets alla delar och därigenom möjliggöra goda uppväxtvillkor för alla barn och ungdomar och bidra till god hälsa genom livets alla faser.

Sedan 2017 lämnas årligen 14 miljoner kronor inom utgiftsområde 17 anslaget 13:1 Stöd till idrotten för insatser för idrottsverksamhet i utsatta områden. Medlen går till idrottsledare i socialt utsatta områden.

Riksidrottsstyrelsen (RS) fick i uppdrag vid 2017 års riksidrottsmöte att till RF-stämman 2019 göra en översyn av stödformer och ta fram förslag till

ekonomiskt stöd till idrottsföreningar, distrikt, specialidrottsförbund och övriga organisationer på nationell nivå. RS föreslår bl.a. att ett särskilt stöd bör ges till områden där idrotten i dag är svag. Beslut ska fattas på RF-stämman i maj 2019.

Vidare kan nämnas att RF sedan 2015 får statligt stöd för att arbeta med etablering av nyanlända och för att bedriva idrottsverksamhet för asylsökande. För 2019 uppgår stödet till 64 miljoner kronor.

Utskottets ställningstagande

Idrotten kan som framgår ovan och som motionären framhåller ha en positiv inverkan på barn och unga; den kan minska brottsligheten samt ge ökat välmående och livsglädje. Utskottet ser positivt på RF:s inriktning med det nya strategiarbetet där idrottsrörelsen vill vara en kraft för att möta gemensamma samhällsutmaningar och bidra till att skapa en gemensam framtidstro med goda uppväxtvillkor för alla barn och ungdomar. RF får också särskilda medel för insatser med idrottsverksamhet i utsatta områden. Utskottet anser inte att det är en fråga för riksdagen att lägga mer ansvar på idrottsrörelsen när det gäller socialt ansvar utan har förhoppningar att med idrottsutövande följer goda värderingar och normer. Motionsyrkandet bör inte leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motion 2018/19:809 (M) avstyrks.

Äldres tillgång till idrott

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden som tar upp idrott för äldre.
Jämför reservation 18 (M) och 19 (V).

Motionerna

I såväl motion 2018/19:2654 av Saila Quicklund (M) som i motion 2018/19:2863 yrkande 5 av Lotta Finstorp m.fl. (M) anser motionärerna att det inom ramen för Idrottslyftet bör skapas ett äldrelyft för att stimulera föreningar att ge även äldre människor möjlighet att utöva organiserad idrott.

Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) anser i motion 2018/19:384 yrkande 10 att regeringen bör återkomma med förslag på hur äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet ska säkras i hela landet. Motionärerna lyfter fram att det görs en del för att få äldre att idrotta men att det inte räcker och särskilt inte för pensionärer med låga inkomster.

Bakgrund

Inom RF pågår, som framgår ovan, sedan 2015 ett omfattande förändrings- och utvecklingsarbete inom svensk idrott; arbetet med Strategi 2025 med ett

livslångt idrottande som mål. Avsikten är att svensk idrott ska vidareutveckla verksamheten så att barn, unga, vuxna och äldre väljer att idrotta i förening under hela livet.

Riksdagen beslutade i december 2018¹⁰ att anslaget 13:1 Stöd till idrotten inom utgiftsområde 17 skulle öka med 20 miljoner kronor 2019 för en satsning på ett äldrelyft där träning för äldre lyftes fram.

Regeringen har i Vårändringsbudget för 2019 (prop. 2018/19:99) föreslagit att anslaget 13:1 Stöd till idrotten ska minskas med 20 miljoner kronor i jämförelse med riksdagens beslut i december 2018. Regeringen föreslår att satsningen på träning för äldre tas bort och gör bedömningen att satsningen är alltför kortsiktig för att få önskvärd effekt. Riksdagen avser att fatta beslut i juni 2019.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser positivt på det omfattande förändrings- och utvecklingsarbete som pågår inom svensk idrott där livslångt idrottande sätts som mål, och där äldres idrottande också lyfts fram. Utskottet anser dock inte att motionsyrkandena i dagsläget bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motionerna 2018/19:384 (V) yrkande 10, 2018/19:2654 (M) och 2018/19:2863 (M) yrkande 5 avstyrks.

Olympiska vinterspel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om en nationell samling bakom en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Sverige 2026 med hänvisning till att motionen får anses tillgodosedd.

Motionen

Per Åsling (C) framhåller i motion 2018/19:2497 vikten av en nationell samling bakom en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Sverige 2026. Motionären påtalar att det är angeläget att både regeringen och riksdagen tydligt tar ställning.

Bakgrund

Sveriges Olympiska Kommitté (SOK) och Sveriges Paralympiska Kommitté (SPK) lämnade den 12 april 2019 in en ansökan om att få arrangera vinter-OS och Paralympics 2026 till Internationella Olympiska Kommittén (IOK) – under namnet Stockholm Åre 2026. Regeringen fattade den 11 april 2019

¹⁰ Bet. 2018/19:KrU1, rskr. 2018/19:93.

beslut om att stödja ansökan. Även Stockholms stad och Åre kommun har liksom idrottsrörelsen ställt sig bakom ansökan. IOK fattar beslutet om vilken stad som får arrangera vinter-OS och Paralympics 2026 i juni 2019.

Utskottets ställningstagande

Motionärens förslag om en nationell samling bakom en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Sverige 2026 får anses tillgodosedd, och motion 2018/19:2497 (C) avstyrks.

Anläggningsfond

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att inrätta en anläggningsfond i syfte att utveckla det svenska idrottslivet.

Motionen

Mathias Tegnér (S) anser i motion 2018/19:2244 att man bör undersöka möjligheterna att inrätta en anläggningsfond som ska ha till syfte att utveckla det svenska idrottslivet och delfinansiera banbrytande anläggningsprojekt. Motionären påpekar att den förändring som pågår där fler väljer att utöva sporter som har få utövare och som kräver nya anläggningar, är en utmaning.

Bakgrund

På RF:s webbsida anges följande under Stöd till anläggningar och idrottsmiljöer:

Tillgång till anläggningar och idrottsmiljöer är en avgörande faktor för att kunna bedriva idrottslig verksamhet. Ett av Idrottslyftets prioriterade områden är att öka tillgängligheten till anläggningar och idrottsmiljöer och därför avsätter Riksidrottsförbundet årligen medel till ett anläggnings- och idrottsmiljöstöd. I oktober 2016 beslutade Riksidrottsstyrelsen om ett nytt ramverk för anläggningsstödet som börjar gälla från den 1 januari 2017.

Det finns sju olika stöd som går att söka inom anläggningsstödet:

- Stöd till nya aktivitetsytor, mindre projekt (upp till 400 000 kr i stöd)
- Stöd till nya aktivitetsytor, större projekt (över 400 000 kr i stöd)
- Stöd till energi- och miljöprojekt
- Stöd till renoveringsprojekt
- Stöd till säkerhetsprojekt
- Stöd till utrustning för parasport
- Stöd till speciella anläggningssatsningar

Stöden administreras i första hand av respektive distriktsidrottsförbund. Utöver RF:s stöd till anläggningar och idrottsmiljöer kan föreningar ofta

söka för anläggningar och idrottsmiljöer från flera organisationer och myndigheter. Hos Allmänna Arvsfonden kan du söka lokalstöd för en ny verksamhet för barn, ungdomar eller personer med funktionsnedsättning. Jordbruksverket har ett stöd som syftar till att skapa och behålla anläggningar för idrotts- och fritidsaktiviteter på landsbygden. Det kan också finnas lokala stiftelser som delar ut stöd till anläggningar och idrottsmiljöer. Det mest vanligt förekommande är att det finns lokala sparbanksstiftelser som delar ut stöd till detta ändamål.

Skanska och Riksidrottsförbundet (RF) har slutit ett avtal för att skapa mer plats för idrott och rörelse. RF anger på sin webbsida:

Runt om i landet pågår byggprojekt som genererar överskottsmassor. Istället för att transportera massorna till en deponistation har Skanska och Riksidrottsförbundet utvecklat ett koncept för att återanvända dem till att bygga motocrossbanor, cykelbanor, kuperade längdspår, skjutvallar och andra anläggningar för breddidrott.

– Genom att använda massor förlänger vi livscykeln på materialet, tar bort tunga miljöpåverkande transporter och ger barn och ungdomar bättre möjligheter att röra på sig. [. . .]

Svenska skolbarn rör sig minst i nord. Trots det fastslår statistik från Riksidrottsförbundet att endast en tredjedel av Sveriges kommuner har en utvecklingsplan för idrottsanläggningar.

– Vi för nu samtal med många kommuner och föreningar runt om i landet. Med vårt koncept kan vi hjälpa dem att rusta upp, flytta eller bygga nya anläggningar. [. . .]

Riksidrottsförbundet har djup förståelse för idrottens betydelse i samhället för fysiskt, psykiskt och socialt välmående och som ett samhällskitt. Skanska å sin sida har lång erfarenhet av att utveckla och bygga samhället. Genom samarbetsavtalet vill vi dra nytta av varandras kompetenser [. . .]

I samband med landsbygdsprogrammet 2014–2020 beslutade regeringen att bl.a. 50 miljoner kronor skulle öronmärkas för stöd till idrotts- och fritidsanläggningar.

RF har med anledning av motionen angett:

Sveriges Kommuner och Landsting och RF har tillsammans identifierat utvecklingsbehov inom området idrotts-, fritids- och även kulturanläggningar och menar att staten kan utveckla sin roll i att stödja utvecklandet av anläggningar via kunskapsuppbyggnad och ekonomiska stöd i enlighet med behov hos de som äger och driver anläggningarna samt nyttjare av dessa. Målbilden är att det skapas en utvecklingsfunktion med förebild i den danska Lokal og Anlægningsfonden. Det vill säga en organisation som både delar ut ekonomiskt stöd och kan erbjuda inspiration, kunskapsutveckling, kunskapspridning och rådgivning till kommuner, ideella föreningar, myndigheter och andra samhällsfunktioner avseende anläggningar.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar inte motionärens uppfattning att man bör undersöka möjligheterna att inrätta en anläggningsfond. Motion 2018/19:2244 (S) avstyrks.

Ansvar för utrustning och säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en översyn av ansvarsförhållanden avseende utrustning på idrottsanläggningar och utveckling av säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar.

Jämför reservation 20 (V).

Motionen

Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) anser i motion 2018/19:384 yrkande 2 att regeringen bör ta initiativ till en översyn av ansvarsförhållanden avseende utrustning på idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer. Motionärerna påtalar bl.a. att det finns uppenbara brister i regelverk och riktlinjer kring ansvaret för tillfälliga läktare och tung idrottsutrustning som tas fram och bort vid träningar.

Motionärerna anser i samma motion yrkande 3 att regeringen bör ta initiativ till utveckling av säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer. Motionärerna påtalar att det bl.a. saknas formella krav på besiktning av den utrustning som finns i en idrottsanläggning.

Bakgrund

SP Sveriges Tekniska Forskningsinstitut har i en studie från 2014 konstaterat att det inte alltid är helt uppenbart vem som bär ansvaret vid en olycka i samband med användning av tillfälliga läktare. I studien konstateras att det behövs ett tydligt regelverk och riktlinjer för tillfälliga läktare, och för att kunna ta fram detta krävs enligt studien forskning kring ett antal frågor.

På RF:s webbsida anges att säkerhetsföreskrifter och ansvarsförhållanden i fråga om idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer behöver tydliggöras. Enligt RF finns det i dag väldigt få föreskrifter som reglerar den fysiska säkerheten på idrottsanläggningar. RF anser att det bör klaras ut vem som ansvarar för säkerheten kring utrustning i idrottshallar och på idrottsplatser. I dag saknas enligt RF även krav på formell besiktning av idrottsanläggningar, och huvudmännen för anläggningarna är enligt RF hänvisade till att genomföra besiktningar själva eller med hjälp av privata aktörer där en formell standard för besiktning saknas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser i likhet med motionärerna att det är av vikt att ansvarsförhållandena avseende utrustning och säkerhetsföreskrifterna för idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer är tydliga. Utskottet förutsätter att

berörda parter ser över frågorna. Motion 2018/19:384 (V) yrkandena 2 och 3 avstyrks.

Värdegrunden för tävling med häst

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att värdegrunden för tävling med häst bör utvecklas med hänvisning till att det inte är en fråga för riksdagen att ta ställning till.

Motionen

Cecilia Widegren (M) anser i motion 2018/19:1326 yrkande 5 att värdegrunden för tävling med häst bör fortsätta att utvecklas.

Bakgrund

Svenska Ridsportförbundet (SvRF) organiserar stora delar av den svenska hästsporten. Förbundet och dess föreningar arbetar enligt RF aktivt med den värdegrund som hela idrottsrörelsen vilar på i RF:s stadgar och idéprogrammet Idrotten vill. Genom omfattande utbildningsverksamhet, stöd till föreningsutveckling, särskilda satsningar som Trygg i stallet och Trygg i ridsporten utvecklar SvRF och dess föreningar en verksamhet som vilar på idrottsrörelsens fyra grundpelare – demokrati och delaktighet, glädje och gemenskap, allas rätt till idrott samt rent spel.

Tolv av de större aktörerna inom svensk hästsektor samverkar i Hästnäringens Representationsråd (HRR). Rådet bildades under våren 2008 på initiativ av Hästnäringens Nationella Stiftelse (HNS). I HNS styrelse sitter representanter från Aktiebolaget Trav och Galopp (ATG), Lantmännens Riksförbund (LRF) och SvRF. Syftet med HRR är att föra samman de stora aktörerna i ett gemensamt forum. Rådet möts två gånger om året och diskuterar då samt tar ut kompassriktningen för de stora gemensamma frågorna som rör svensk hästnäring.

Hästnäringen enades hösten 2010, genom beslut i HRR, om en gemensam värdegrund för träning och tävling med häst enligt följande:

- Hästens välbefinnande kommer alltid i första hand.
- Alla som på ett eller annat sätt har hand om hästar ska agera på ett sådant sätt att hästen skyddas mot skada och inte far illa vid träning och tävling.
- Ingen häst får tränas eller tävlas med metoder som skadar eller skrämmer hästen.
- Hästen ska tränas och tävlas i enlighet med utbildningsnivå och förmåga.
- Hästar får inte medicineras eller på andra sätt påverkas i syfte att förbättra prestationsförmågan eller för att dölja skador.

- Hästen ska vara frisk, i god kondition och väl förberedd för tävlingstillfället.
- Sportutövarnas förhållningssätt gentemot hästen ska präglas av kunskap och respekt.
- Det är utövarnas ansvar att kontinuerligt utbilda sig själva och sina hästar.
- Dopning, alkohol och andra droger hör inte hemma i hästsporten.
- Vid tävling ska hänsyn tas till medtävlade och deras hästar.
- Kamratskap och samarbetsvilja är av största vikt.

Enligt uppgift från HRR arbetar hästnäringens organisationer kontinuerligt med att kompetensutveckling och med att säkerställa att den gemensamma värdegrunden för seriöst företagande inom hästnäringen finns med i befintliga utbildningar för företagare och verksamhetsledare.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att det inte är en fråga för riksdagen att ta ställning till utvecklingen av värdegrunden för tävling med häst, men kan konstatera att hästnäringens organisationer kontinuerligt arbetar med att kompetensutveckla och säkerställa att den gemensamma värdegrunden för träning och tävling med häst följs. Därmed avstyrker utskottet motion 2018/19:1326 (M) yrkande 5.

Idrott på fritidshem

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om en särskild satsning på idrott på fritidshemmen med hänvisning till att Riksidrottsförbundet fått ett uppdrag och anslag för en satsning på idrott, rörelse och utveckling av rörelseförståelse inom ramen för skoldagen.

Motionen

Saila Quicklund (M) föreslår i motion 2018/19:2171 en satsning på idrott på fritidshemmen där Skolidrottsförbundet ges i uppdrag att utforma ett projekt där idrotten blir en ännu tydligare del av fritidshemmens verksamhet.

Bakgrund

Idrottsrörelsen har länge samarbetat med skolan, inklusive fritidshem, och det finns enligt RF en rad olika samverkansprojekt runt om i landet. Skolidrottsförbundet är ett av RF:s 71 medlemsförbund som gör satsningar för att få fler barn och unga att röra sig.

Riksidrottsförbundet har sedan 2018 i uppdrag av regeringen att göra en satsning på idrott, rörelse och utveckling av rörelseförståelse inom ramen för

skoldagen. Inom ramen för uppdraget avsattes 30 miljoner kronor per år inom anslaget 13:1 Stöd till idrotten. Rörelsesatsning i skolan syftar enligt RF till att förbättra folkhälsan, välbefinnandet och skolresultaten. I uppdraget ingår att RF ska kraftsamla för mer idrott, rörelse och utveckling av rörelseförståelse i anslutning till skoldagen. Rörelseförståelse handlar enligt RF om att utveckla fysiska, sociala och psykiska förmågor för att vilja, våga och kunna vara aktiv genom hela livet. Satsningen riktar sig till alla barn i årskurs F till 6, men framför allt till de som i dag inte rör på sig tillräckligt. Under de här åren skapar barn enligt RF vanor som har stor inverkan på deras mående och även hälsa senare i livet. RF arbetar rikstäckande med samordnare som är anställda i dess 19 distrikt. Enligt RF samarbetar de i första hand med kommuner och skolor i utvalda områden där behovet kan antas vara störst. Urvalet grundar sig bl.a. på statistik om socioekonomisk profil och föreningsidrottens utbredning. I mån av resurser stöder RF även andra skolor som söker samarbete. I mars 2019 nätverkade RF i ca 300 skolor i 102 kommuner.

Utskottets ställningstagande

Med hänsyn till att RF fått i uppdrag av regeringen att anslå 30 miljoner kronor per år fr.o.m. 2018 på en satsning på idrott, rörelse och utveckling av rörelseförståelse inom ramen för skoldagen, anser utskottet att motion 2018/19:2171 (M) inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motionen avstyrks.

Friluftsliv

Nordiskt friluftslivsår

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om en utredning om ett nordiskt friluftslivsår med hänvisning till att Nordiska rådet bereder frågan.

Jämför det särskilda yttrandet (SD).

Motionen

Cassandra Sundin m.fl. (SD) anser i motion 2018/19:2321 (SD) yrkande 1 att möjligheterna till ett närmare friluftslivssamarbete och en satsning på ett nytt nordiskt friluftslivsår bör utredas.

Bakgrund

Nordiska rådets utskott för kunskap och kultur har behandlat ett förslag om en nordisk handlingsplan för friluftslivet i Norden. I förslaget finns bl.a. tankar om ett gemensamt nordiskt friluftslivsår. Utskottet har beslutat att bereda förslaget vidare.

Utskottets ställningstagande

Med hänsyn till att frågan om ett gemensamt nordiskt friluftslivsår bereds inom Nordiska rådet får motion 2018/19:2321 (SD) yrkande 1 till stor del anses tillgodosett varför motionsyrkandet avstyrks.

Integrera friluftsliv inom fler samhällssektorer

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om en nationell översyn av hur friluftsliv kan integreras inom fler samhällssektorer, t.ex. skolan, med hänvisning till att friluftsliv finns integrerat inom bl.a. de områden som motionärerna tar upp.

Jämför reservation 21 (SD).

Motionen

Cassandra Sundin m.fl. (SD) anser i motion 2018/19:2321 yrkande 2 att Svenskt Friluftsliv bör ges i uppdrag och få resurser för att göra en nationell

översyn av hur friluftsliv kan integreras inom fler samhällssektorer, såsom skola, vård och omsorg.

Bakgrund

Riksdagen har fastställt det övergripande målet för friluftslivspolitikerna (prop. 2009/10:238, bet. 2010/11:KrU3, rskr. 2010/11:37 och 2010/11:38). Målet är att stödja kvinnors och mäns, flickors och pojkars möjligheter att vistas ute i naturen och utöva friluftsliv där allemansrätten är en grund för friluftslivet. Alla människor ska ha möjlighet till naturupplevelser, välbefinnande, social gemenskap och ökad kunskap om natur och miljö. Regeringen har vidare beslutat om tio mätbara mål för friluftslivspolitikerna som redovisats till riksdagen (skr. 2012/13:51, bet. 2012/13:KrU4, rskr. 2012/13:278). Ett mål rör ”ett rikt friluftsliv i skolan” och ett annat mål rör ”friluftsliv för god folkhälsa”. För varje mål utpekades en till två myndigheter som ansvariga för uppföljning och utveckling av respektive mål. Dessa rapporterar till Naturvårdsverket, som i sin tur rapporterar till regeringen. Naturvårdsverket ska verka för att förutsättningarna för friluftslivet bevaras och utvecklas samt samordna myndigheternas arbete när det gäller friluftsliv och samverka med andra berörda.

Naturvårdsverket har av regeringen fått samordningsansvaret för uppföljningen av de tio målen inom friluftslivspolitikerna med tillhörande rapportering. Naturvårdsverkets redovisningar ska göras i samråd med berörda myndigheter. Naturvårdsverket rapporterade första gången 2015 och har för avsikt att lämna in en rapport i december 2019.

Svenskt Friluftsliv fördelar och betalar ut statsbidrag till friluftsförbund enligt förordningen (2010:2008) om statsbidrag till friluftsförbund.

Utskottets ställningstagande

Med hänvisning till att friluftsliv finns integrerat inom bl.a. de områden som motionärerna tar upp, såsom skolan, anser utskottet att motion 2018/19:2321 (SD) yrkande 2 inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida och avstyrker därför yrkandet.

Knyta scoutrörelsen till försvaret

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att regeringen bör verka för en ökad samverkan mellan Försvarmakten och scoutrörelsen med hänvisning till att det inte är en fråga för riksdagen att besluta om.

Motionen

Markus Wiechel (SD) anser i motion 2018/19:357 att riksdagen bör ge regeringen i uppgift att verka för ökad samverkan mellan Försvarsmakten och scoutrörelsen. Enligt motionären finns det en tydlig koppling mellan scoutrörelsen och den aktivitet som i mångt och mycket ska prägla Försvarsmakten, vilket gör att det enligt motionären vore fullt naturligt med en starkare koppling däremellan.

Bakgrund

Scouterna är riksorganisationen för scouting i Sverige. Den består av drygt 70 000 scouter i ca 1 000 scoutkårer som finns i hela Sverige.

Scouternas folkhögskola samarbetar med Försvarsmakten under 2017–2020 med en utbildning, Leda för en hållbar värld, om hållbarhet och ledarskap för unga personer i fjällmiljö och till sjöss.

Vidare kan nämnas att Scouterna på militär mark arrangerar stora scoutläger. Scouterna hyr då på kommersiella villkor mark av Fortifikationsverket.

I övrigt finns enligt Scouterna inget samarbete med Försvarsmakten.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser inte att det är en fråga för riksdagen att besluta om en ökad samverkan mellan Försvarsmakten och scoutrörelsen, varför motion 2018/19:357 (SD) avstyrks.

Reservationer

1. Måluppfyllelse, punkt 1 (L)

av Christer Nylander (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2053 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 18.

Ställningstagande

En enig riksdag har vid flera tillfällen tydligt markerat att ett mål för statens stöd till idrotten är idrott för alla. I målformuleringen nämns särskilt personer med funktionsnedsättning. Trots detta är idrott för personer med funktionsnedsättning satt på undantag, och där det finns bedrivs det ofta som en verksamhet skild från andra.

Liberalernas grundinställning är att statens stöd till idrotten bör styras genom mål, inte genom detaljregleringar och öronmärkningar, men det är under förutsättning att idrotten å sin sida respekterar de mål som riksdagen satt upp för stödet. Jag anser att regeringen bör ta initiativ till en dialog med idrottsrörelsen om hur de följer riksdagens uppsatta mål.

2. Barnrättsperspektivet, punkt 2 (M)

av Lotta Finstorp (M), Annicka Engblom (M), Ann-Britt Åsebol (M) och Viktor Wärnick (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2018/19:2647 av Saila Quicklund (M) och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 7.

Ställningstagande

Inom idrotten görs fantastiska insatser som betyder mycket för hundra tusentals barn och ungdomar. Det finns dock barn som blir illa behandlade och utsätts för orimliga krav, pennalistiskt ledarskap och i vissa fall övergrepp. För att förhindra detta anser vi att idrottsrörelsen behöver fortsätta att utbildas i barnrättsfrågor. I ett första skede bör regeringen analysera hur en förstärkning av detta arbete skulle kunna se ut, med särskild tonvikt på att använda och sprida de kunskapsresurser som redan finns inom idrottsrörelsen och övriga civilsamhället.

3. Barns tillgång till idrott, punkt 3 (C)

av Per Lodenius (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C) yrkande 13,
bifaller delvis motionerna
2018/19:2170 av Saila Quicklund (M) och
2018/19:2199 av Matilda Ernkrans (S) samt
avslår motion
2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 1.

Ställningstagande

Idrott har mycket att ge i form av hälsa, glädje och samvaro. Jag anser därför att ett brett idrottsliv bör främjas i hela landet där både etablerade och nya sporter, även digitala, blir tillgängliga för fler. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

4. Barns tillgång till idrott, punkt 3 (V)

av Vasiliki Tsouplaki (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 1 och bifaller delvis motionerna
2018/19:2170 av Saila Quicklund (M),
2018/19:2199 av Matilda Ernkrans (S) och
2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C) yrkande 13.

Ställningstagande

Idrottsrörelsen är Sveriges största folkrörelse med sina cirka tre miljoner medlemmar och över en halv miljon ideella ledare. Idrotten är en viktig del av samhället som ger människor en känsla av sammanhang och kamratskap och främjar folkhälsan. Vänsterpartiet har länge lyft fram problemen med ojämlikhet när det gäller barns och ungdomars tillgänglighet till idrottsutövande.

På fritiden styrs barns och ungdomars idrottsutövande av föräldrarnas ekonomiska förutsättningar. Tidigare studier visar att det som driver kostnader för barn och deras föräldrar är deltagaravgifter, utrustning och resor i samband med t.ex. tävlingar. Av Centrum för idrottsforsknings årliga uppföljning av statens idrottsstöd framgår att barn med högskoleutbildade föräldrar idrottar i större utsträckning än barn till föräldrar med endast gymnasieutbildning. Barn till ensamstående idrottar i mindre utsträckning än barn till sammanboende föräldrar. Flickor med invandrarbakgrund är den grupp som idrottar minst. Alltför många lämnar även idrotten alltför tidigt. Vid elva års ålder deltar som flest barn i idrottsföreningar, och därefter sjunker medlemskurvan kraftigt. Kostnaderna är ett av skälen till att barn och ungdomar lämnar idrotten. Barns och ungdomars deltagande i idrott har blivit en klassfråga. Det gäller både rätten till en meningsfull fritid och rätten till fysisk och psykisk hälsa. För Vänsterpartiet framstår det som mycket angeläget att utjämna de växande klyftorna bland barn och ungdomar när det gäller meningsfull fritid och hälsa.

Vänsterpartiet föreslår att en idrottsskola införs för alla barn i åldersgruppen 6–12 år. Förslagsvis kan idrottsskolor där minst tre idrottsföreningar (alternativt minst tre sektioner i en fleridrottsförening) tillsammans organiserar en till två träningar i veckan under minst en termin ge barn möjlighet att prova flera idrotter. Idrottsskolan ska vara avgiftsfri, och medlemskap i en förening ska inte krävas för deltagande.

Att prova många idrotter ger barn möjlighet att utveckla rörelseförståelse och en större chans att hitta sina favoritidrotter. De föreningar som erbjuder avgiftsfri idrottsskola bör med stöd av processledning från Sisu Idrottsutbildarna arbeta fram policyer och riktlinjer för hela föreningens verksamhet för att minska risken för att barn, ungdomar och vuxna lämnar föreningen av ekonomiska skäl. Stödet bör täcka kostnader för planering, hyra av idrottsyta/lokal, utrustning, marknadsföring och eventuellt ledararvode. Jag anser att regeringen bör återkomma med förslag om att införa avgiftsfri idrottsskola för alla barn.

5. Ridning och funktionsnedsättning, punkt 4 (SD)

av Aron Emilsson (SD), Angelika Bengtsson (SD) och Cassandra Sundin (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2320 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 1 och
bifaller delvis motion
2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 3.

Ställningstagande

Hästnäringen spelar en viktig roll inom många samhällssektorer, t.ex. inom civilsamhället och idrottsrörelsen och när det gäller rehabilitering. Den bidrar till god hälsa och välbefinnande för många människor oavsett ålder, kön, bakgrund och individuella förutsättningar. I en undersökning på uppdrag av Jordbruksverket 2016 uppskattades antalet hästar i Sverige till ca 355 000, och ungefär 1,5 miljoner människor i Sverige är i dag knutna till hästnäringen. Ridsport är en av Sveriges största sporter, och en stor sport för personer med funktionsnedsättning. Vi anser att ridsport, ridning som nöje och för rehabilitering och att ha hästar som sällskapsdjur bör få större uppmärksamhet.

6. Jämställdhet, punkt 5 (M)

av Lotta Finstorp (M), Annicka Engblom (M), Ann-Britt Åsebol (M) och Viktor Wärnick (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2018/19:2806 av Jessica Polfjärd m.fl. (M) yrkande 19 och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 4,
bifaller delvis motionerna
2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 1 och
2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 4 och
avslår motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 4,
2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 2 och
2018/19:2843 av Annika Qarlsson m.fl. (C) yrkande 4.

Ställningstagande

Vägen till en jämställd idrottsrörelse anser vi fortfarande är lång. I en analys av jämställdheten inom idrotten konstaterar Centrum för idrottsforskning att kvinnors och mäns deltagande, förutsättningar och villkor inom idrotten är olika på i princip alla nivåer. Ojämligheten framträder i andelen kvinnor och män som är medlemmar i olika idrottsföreningar, i andelen styrelseposter och förtroendeuppdrag, i fördelning av resurser och avseende idrottsliga normer och ideal. I samma analys framkommer att sju av tio flickor och pojkar med svensk bakgrund idrottar i en förening eller klubb. Samma siffra gäller för pojkar med utländsk bakgrund. När det gäller flickor med utländsk bakgrund är det dock bara fyra av tio som utövar idrott utanför skolan.

Mot bakgrund av detta anser vi att regeringen bör återkomma med förslag för att stärka jämställdheten inom svensk idrott, särskilt avseende hur ekonomiska medel fördelas i relation till kön inom svensk idrott. Som ytterligare en åtgärd bör regeringen se över hur ett tydligare jämställdhetsfokus kan implementeras inom ramen för Idrottslyftet.

7. Jämställdhet, punkt 5 (C)

av Per Lodenius (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2843 av Annika Qarlsson m.fl. (C) yrkande 4 och
avslår motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 4,
2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkandena 1 och 2,
2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 4,
2018/19:2806 av Jessica Polfjärd m.fl. (M) yrkande 19 och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 4.

Ställningstagande

Idrott är bra både för det fysiska och psykiska välbefinnandet, och det är viktigt att ta reda på orsakerna till att flickor slutar idrotta tidigare så att effektiva åtgärder kan sätta in. Det har också visat sig att spontanidrottsplatser lockar

fler pojkar och män än flickor och kvinnor. Jag vill se en nationell jämförelse av hur mycket medel som kommunerna fördelar till barn- och ungdomsidrott samt hur fördelningen ser ut för pojkar respektive flickor. Jag vill att den befintliga skattelagstiftning som i dag gör det dyrare och svårare för företag att sponsra damlag än herrlag ses över. Sammantaget vill jag att en utredning tillsätts som ser över vad som hindrar jämställd idrott. Utifrån denna utredning kan Riksidrottsförbundet få ett tydligare uppdrag för att uppnå jämställdhet inom svensk idrott.

8. Jämställdhet, punkt 5 (V)

av Vasiliki Tsouplaki (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 4,
bifaller delvis motionerna
2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 1,
2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 4,
2018/19:2806 av Jessica Polfjärd m.fl. (M) yrkande 19 och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 4 och
avslår motionerna
2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 2 och
2018/19:2843 av Annika Qarllsson m.fl. (C) yrkande 4.

Ställningstagande

Jämställdhet inom idrotten är en fråga om demokrati, resurser och intressen. Centrum för idrottsforskning (CIF) hade 2017 i uppdrag av regeringen att genomföra en fördjupad analys av jämställdhet inom idrotten. Rapporten visar att mycket arbete återstår innan kvinnors och mäns förutsättningar är jämställda inom idrotten. På i princip alla nivåer är kvinnors och mäns deltagande, förutsättningar och villkor olika. CIF:s analys av resursfördelning och jämställdhet visar att Riksidrottsförbundets (RF) bidragsfördelning endast i begränsad omfattning används som styrmedel för ökad jämställdhet. Rapporten visar att det övergripande mönstret kvarstår, att barn- och ungdomsidrotten har närmast oförändrade aktivitetsnivåer bland yngre medlemmar medan i huvudsak äldre ungdomar och i synnerhet flickor lämnar idrotten. CIF:s rapport Resurser, representation och ”riktig” idrott – om jämställdhet inom idrotten (2018) visar att fördelningen av resurser i åldrarna

7–25 år tydligt gynnar pojkars idrottande. I dag går endast 39 procent av det offentliga stödet (det s.k. LOK-stödet) till flickors idrottande, och andelen minskar ju äldre flickorna blir.

Snedfördelningen har uppmärksammats och bekymrat Vänsterpartiet under en längre tid. Jag menar att det är oacceptabelt att offentliga medel fortsätter att bidra till ojämställdhet. Förutom att resurserna behöver fördelas jämnt så måste det även finnas bättre möjligheter för alla som vill utbilda sig till ledare. Utbudet av ledarutbildningar som riktar sig till personer som tränar/leder kvinnor bör särskilt ses över. RF har ett stort ansvar i fråga om hur resurserna fördelas, liksom kommunerna har ett stort ansvar för att lokaler och tider fördelas jämlikt. Idrottsrörelsen arbetar mot jämställdhetsmål 2025 som fastställdes vid RF-stämman 2017. Det övergripande målet för idrottens jämställdhetsarbete är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma idrotten och sitt deltagande i idrottsrörelsen. Det är mycket bra att RF har jämställdhetsmål att arbeta efter men det bör även ställas krav på att resurserna måste fördelas jämlikt samt att kunskapen om jämställd budgetering ökar.

Regeringen bör därför återkomma med förslag om hur den statliga bidragstilldelningen till idrotten ska användas för att stärka jämställdhetsarbetet inom idrotten.

9. Jämställdhet, punkt 5 (L)

av Christer Nylander (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkandena 1 och 2,
bifaller delvis motionerna

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 4,

2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M) yrkande 4,

2018/19:2806 av Jessica Polfjärd m.fl. (M) yrkande 19 och

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 4 och

avslår motion

2018/19:2843 av Annika Karlsson m.fl. (C) yrkande 4.

Ställningstagande

När det kommer till samhällsstöd för idrott, motion och fysisk aktivitet får tjejer en generellt sett mindre del än pojkar när pengar till idrott delas ut. Eftersom idrottsstöd framför allt kommer idrottsföreningar till del blir det

tydligt att pojkars idrottsutövande gynnas i betydligt högre utsträckning än flickors. Det finns ett flertal aktiviteter och verksamheter inom området idrott, motion och fysisk aktivitet som förmodligen framför allt flickor har preferenser för och som inte får något samhällsstöd alls. Det gäller t.ex. olika typer av danslektioner, träning på gym, aerobics, gympa och yoga. Det är aktiviteter som flickor och pojkar själva får bekosta genom köp på marknaden. Men även när de får samhällsstöd är stödet ofördelaktigt fördelat till pojkdominerade aktiviteter. Ridning, som är en starkt flickdominerad sport, finansieras i betydligt lägre grad av samhällsmedel jämfört med exempelvis pojkdominerad fotboll och ishockey eftersom ridningen driver egna anläggningar, medan fotbolls- och ishockey-anläggningar drivs av kommunen.

Mot denna bakgrund anser jag att det är angeläget att en lämplig myndighet genomför en fördjupad kartläggning av hur idrotts- och föreningsförvaltningars bidrag och stödformer fördelas i svenska kommuner utifrån kön och hur fördelningen motsvarar flickors och pojkars preferenser för idrott och fysisk aktivitet.

10. Hbtq-frågor, punkt 6 (V)

av Vasiliki Tsouplaki (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 5 och

bifaller delvis motion

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 5.

Ställningstagande

Inom idrotten finns, liksom i övriga samhället, en stark heteronorm, vilket bl.a. innebär att alla förutsätts vara heterosexuella. Av en rapport som Riksidrottsförbundet (RF) lämnade tillsammans med RFSL 2013 framgår att de flesta idrottsutövande hbtq-personer inte är öppna med sin läggning inom sin idrott, vilket är en indikation på att idrottsmiljön i många fall inte är tillräckligt öppen och tillåtande. Att ständigt dölja vem man är och leva med en rädsla för omgivningens reaktioner om man skulle avslöjas är nedbrytande och leder till att många slutar att idrotta.

Idrotten är i stor utsträckning könsuppdelad genom bl.a. regelverk, jargong och normer men också genom hur omklädningsrummen organiseras.

Transpersoner får problem eftersom de oftast inte är välkomna i rätt omklädningsrum. Andra saker som skapar problem är könskodade klädregler och när omgivningen använder fel pronomen. Flera transpersoner som svarat i undersökningen vill delta i träning och tävling som är könsuppdelad men får inte delta i den grupp som är rätt för dem.

I rapporten från RFSL och RF framkom att det som är gemensamt för transpersoner är att de själva tar ansvar för att lösa problemen som följer av könsuppdelningen. De tar även på sig ansvaret att utbilda såväl ledare som lagkamrater i transfrågor. Det är orimligt; här måste RF och specialidrottsförbunden ta ansvar.

Jag anser att regeringen därför bör återkomma med förslag på hur den statliga bidragstilldelningen till idrotten ska användas för att öka kunskapen om hbtq-frågor samt förbättra förutsättningarna för transpersoners idrottande.

11. Hbtq-frågor, punkt 6 (L)

av Christer Nylander (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 5 och
bifaller delvis motion

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 5.

Ställningstagande

Idrottsrörelsen är en av Sveriges största folkrörelser och spelar en viktig roll i många människors liv, särskilt för ungdomar. På många orter är idrotten en centralpunkt i lokalsamhället, och idrotten är också en källa till gemenskap och personlig utveckling. Gjorda kartläggningar visar att unga hbtq-personer deltar i idrottsföreningar i väsentligt lägre grad än andra i samma ålder. Könsnormer, gruppträck och föreställningar om hur en idrottare förväntas vara gör att många inte känner sig tillräckligt inkluderade i idrottslivet. För den enskilde kan det fortfarande vara ett stort steg att vara öppen om sin sexuella läggning eller könsidentitet i idrottssammanhang. Det är välkommet att Riksidrottsförbundet har en policy mot diskriminering på grund av sexuell läggning inom idrotten. I policyn fastslås att ingen i idrottens värld ska behöva känna sig kränkt, trakasserad eller diskriminerad eller känna obehag på grund av könstillhörighet eller sexuell läggning. Idrottsrörelsen uppmärksammar och arbetar med hbtq-frågor, och jag anser att också det offentliga bör

uppmärksamma hbtq-perspektivet inom idrotten, t.ex. när det gäller lokala samarbetsprojekt med idrottsrörelsen liksom i frågor om bidragsgivning till idrottsföreningar.

12. En fristående nationell antidopningsenhet, punkt 8 (M, KD)

av Lotta Finstorp (M), Annicka Engblom (M), Ann-Britt Åsebol (M), Roland Utbult (KD) och Viktor Wärnick (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2018/19:2656 av Saila Quicklund (M),
2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD) yrkande 1 och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 8.

Ställningstagande

Tilltron till svensk idrottsrörelse bygger på sunda ideal och hederlighet. Men tyvärr ser vi att dopning och otillåtna preparat också förekommer inom idrotten. Mer utbredd dopning bland motionärer gör att vi bör lyfta blicken utanför elitidrottens ramar. En särskild riskgrupp utgörs av unga män som tränar på gym. Dopning har därmed gått från att vara ett idrottsproblem till att bli ett samhällsproblem. Trots detta bedrivs i dag det svenska antidopningsarbetet i Riksidrottsförbundets regi. En statlig utredning föreslog 2011 att man skulle undersöka möjligheten att bilda en fristående nationell antidopningsorganisation, med delat ansvar mellan staten och idrottens centrala organisation. Det vore en mer önskvärd ordning. Möjligheterna till en fristående antidopningsenhet, i anslutning till ett universitetssjukhus, anser vi därför bör undersökas på nytt.

13. Övriga dopningsfrågor, punkt 9 (SD)

av Aron Emilsson (SD), Angelika Bengtsson (SD) och Cassandra Sundin (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 5,
bifaller delvis motion

2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD) yrkande 3 och
avslår motionerna

2018/19:2655 av Saila Quicklund (M) yrkande 6 och
2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD) yrkande 2.

Ställningstagande

De senaste decennierna har allt fler börjat träna och röra på sig, inte minst på gym. Under samma tidsperiod har det även konstaterats att allt fler använder sig av illegala mediciner, även kallad dopning, för att snabbare få resultat av sin träning. Undersökningar har visat att många idrottsutövare kan få tag på anabola steroider på sitt gym. De flesta av dessa har varit unga män. Problem med dopning och anabola steroider har fram tills nyligen endast framställts som ett problem inom elitidrotten. Så är dessvärre inte fallet. Tacksamt nog ser vi att allt färre elitidrottare fälls för dopning, men vi ser en drastisk ökning bland amatöridrottare på gym. Antidopningsarbetet bedrivs i dag genom Riksidrottsförbundet (RF). Det innebär att endast de som är kopplade till en idrottsförening kan testas för dopning. De som gymmar hamnar däremot mellan stolarna och utanför det redan uppbyggda systemet för ”idrottare”. Vi anser därför att det är rimligt att regeringen låter utreda ett fullödigt system för hur dopning på svenska gym kan stävjas. Utan att föregripa en sådan utredning vill Sverigedemokraterna peka på att utredningen bör undersöka hur en liknande ordning som redan gäller för elitidrotten kan tillämpas även på privata gym. Utredningen bör självklart ta vederbörlig hänsyn till att den personliga integriteten för idrottsutövare på privata gym inte otillbörligen kränks. En annan fråga som måste få sin lösning är om huvudmannaskapet för kontrollerna ska ligga på RF, sjukvården eller under en statlig myndighet.

14. Övriga dopningsfrågor, punkt 9 (KD)

av Roland Utbult (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD) yrkandena 2 och 3,

bifaller delvis motion

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 5 och
avslår motion

2018/19:2655 av Saila Quicklund (M) yrkande 6.

Ställningstagande

För att förebygga användandet av dopningspreparat även utanför elitidrotten är det nödvändigt att sprida kunskap om dopningspreparatens negativa effekter. Jag anser att ett bredare folkhälsoförebyggande uppdrag bör ges där den svenska antidopningsverksamheten tillsammans med universitet och högskolor ska sprida kunskap om dopning och dess negativa konsekvenser.

I Danmark är det obligatoriskt enligt lag för alla gym att med en väl synlig dekal ange om de jobbar med den danska antidopningsorganisationen eller inte. En antidopningslicensiering enligt dansk modell skulle troligen öka förutsättningarna för ett framgångsrikt antidopningsarbete även i Sverige. Ett sådant system anser jag bör utredas i Sverige.

15. Osunda kroppsideal, punkt 10 (M)

av Lotta Finstorp (M), Annicka Engblom (M), Ann-Britt Åsebol (M) och
Viktor Wärnick (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2168 av Saila Quicklund (M) och

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 6.

Ställningstagande

Både pojkar och flickor lever i en medial tid där orimliga kroppsideal ständigt marknadsförs. Dessa bilder skapar normer för hur en framgångsrik människa bör vara och se ut, normer som många unga människor upplever det som omöjligt att leva upp till. Unga människor far illa av orimliga krav. Missbruk, sjukdom och självska debeteende kan vara uttryck för detta. Vi anser därför att regeringen behöver initiera en utredning om ett fördjupat samarbete mellan staten och idrottsrörelsen i syfte att förebygga osunda kroppsideal.

16. Parasportotek, punkt 11 (SD)

av Aron Emilsson (SD), Angelika Bengtsson (SD) och Cassandra Sundin (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 4 och

bifaller delvis motion

2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C) yrkande 14.

Ställningstagande

Ett led i vår ambition att främja folkhälsan i alla samhällsgrupper är att vi genom det statliga stödet till idrotten vill stimulera idrottsrörelsen att göra en nationell bedömning av ekonomiska och verksamhetsmässiga behov för att upprätta ett nationellt parasportotek. Vi är öppna för att framöver skjuta till de resurser parasporten efterfrågar för att på nationell nivå möjliggöra ett parasportotek. På så vis kan idrottsutrustning som ofta är kostsam för den enskilde med funktionsnedsättning erbjudas och möjliggöra att prova olika sporter.

17. Parasportotek, punkt 11 (C)

av Per Lodenius (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C) yrkande 14 och

bifaller delvis motion

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD) yrkande 4.

Ställningstagande

För personer med funktionsnedsättning kan det ibland vara svårt att hitta en lämplig idrottsaktivitet. Parasport kan då vara en väg till fysisk aktivitet. I vissa parasporter krävs det speciell utrustning som är kostsam. Därför anser jag att

förutsättningarna för att skapa ett nationellt föreningsdrivet bibliotek där sådan utrustning kan lånas bör utredas så att man får chansen att testa om en idrottsaktivitet passar. Ett sådant bibliotek kan också bidra till att möjliggöra ett aktivt friluftsliv som också kan kräva anpassad utrustning. Jag anser alltså att förutsättningarna för ett nationellt föreningsdrivet bibliotek för parasportutrustning bör utredas.

18. Äldres tillgång till idrott, punkt 13 (M)

av Lotta Finstorp (M), Annicka Engblom (M), Ann-Britt Åsebol (M) och Viktor Wärnick (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2018/19:2654 av Saila Quicklund (M) och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 5 och
bifaller delvis motion
2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 10.

Ställningstagande

Idrottslyftet, som startade i juli 2007 och initierades av alliansregeringen, är en satsning på svensk barn- och ungdomsidrott. Syftet med initiativet är att utveckla verksamheten så att barn och unga i åldern 7–25 år väljer att idrotta i förening och stimuleras till ett livslångt idrottande i föreningsidrotten. Riksidrottsförbundets utvärderingar visar att Idrottslyftet varit framgångsrikt. Vi anser att man inom ramen för Idrottslyftet bör undersöka möjligheterna att skapa ett äldrelyft i syfte att stimulera föreningar att ge även äldre människor möjlighet att utöva organiserad idrott.

19. Äldres tillgång till idrott, punkt 13 (V)

av Vasiliki Tsouplaki (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkande 10 och
bifaller delvis motionerna
2018/19:2654 av Saila Quicklund (M) och
2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M) yrkande 5.

Ställningstagande

Äldre är en grupp som ofta förbises när det gäller idrott. Forskning visar att det är möjligt att bygga muskelmassa upp till 90 års ålder. Äldre som tränar aktivt på olika sätt mår bättre. Det är inte bara muskelmassan som stimuleras vid fysisk aktivitet utan träning handlar också om rörlighet och balans, något som väsentligt kan minska antalet fallolyckor. Det är extra viktigt för kvinnor eftersom riskerna för just kvinnor att skadas vid fallolyckor är större än för män. Träning för äldre bidrar på så sätt både till en höjd livskvalitet och till minskade sjukvårdskostnader. På flera ställen i landet har det byggts lekplatser och utegym för seniorer, dvs. spontanidrottsplatser med möjligheter till såväl styrketräning som balansövningar och mycket annat. Förutom träningen ger sådana platser möjlighet att på ett tryggt och positivt sätt skapa och behålla sociala kontakter. Simning och vattengymnastik är bra sätt att hålla sig i rörelse utan att riskera belastningsskador. På äldreboenden och trygghetsboenden finns ofta möjlighet till rörelsegymnastik. Många pensionärsorganisationer samverkar med kommersiella gymkedjor för att ge sina medlemmar bra möjligheter för träning. Det är bra men det räcker inte, särskilt inte för pensionärer med låga inkomster. En strategi för att ge äldre rätt och möjlighet till idrott borde finnas i alla kommuner. Jag anser att regeringen bör återkomma med förslag om hur äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet ska säkras i hela landet.

20. Ansvar för utrustning och säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar, punkt 16 (V)

av Vasiliki Tsouplaki (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V) yrkandena 2 och 3.

Ställningstagande

Idrottsanläggningar i Sverige är väldigt välbesökta både avseende aktiva utövare och publik. Vid de allra största idrottsevenemangen kan det vara uppemot 60 000 personer på en liten yta. Vid idrottsevenemang är det vanligt att man sätter upp tillfälliga läktare, men det finns få regler och riktlinjer för montering och användning. En studie från Sveriges Tekniska Forskningsinstitut om tillfälliga läktare visar på uppenbara brister i regelverk och riktlinjer för tillfälliga läktare. I en idrottshall finns det stor och tung utrustning som ledare och aktiva, många gånger unga, tar fram och plockar bort vid varje träning, tävling eller match. I dag finns det väldigt få föreskrifter som reglerar den fysiska säkerheten på idrottsanläggningar. Det saknas även formella krav på besiktning av den utrustning som finns på en idrottsanläggning. Det är ofta svårt att fastställa vem som är ansvarig för läktare och utrustning om det sker en olycka. Det är också oklart vilka myndigheter som är ansvariga för att ta fram regler och riktlinjer. Jag anser att säkerhetsföreskrifterna och ansvarsförhållandena på idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer bör tydliggöras. Regeringen bör därför ta initiativ till en översyn av ansvarsförhållanden i fråga om utrustning på idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer. Regeringen bör också, anser jag, ta initiativ till att säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer utvecklas.

21. Integrera friluftsliv inom fler samhällssektorer, punkt 20 (SD)

av Aron Emilsson (SD), Angelika Bengtsson (SD) och Cassandra Sundin (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 20 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2321 av Cassandra Sundin m.fl. (SD) yrkande 2.

Ställningstagande

Genom att tillgängliggöra och öppna upp natur och friluftsliv för fler kan rehabilitering med och i naturen nyttjas ur flera aspekter. Forskning visar att natur och friluftsliv har en stärkande och läkande effekt vid ohälsa, och här tror vi att friluftslivet kan spela en ännu större roll än i dag. Anslagsnivåerna har länge varit för låga samtidigt som branschen efterfrågat större politisk vilja och statligt stöd. Sverigedemokraterna vill se en omfattande resursförstärkning och föreslår detta i vårt budgetförslag.

Samtidigt tror vi inte att det räcker med att anslå ekonomiska medel, utan det behövs också en övergripande nationell satsning på friluftslivet genom fler vägar än ett högre ramanslag. Med begreppet friluftsliv för folkhälsa föreslår vi att samhället tar ett större grepp inom fler sektorer än vad fallet är i dag. Förslag om grön omsorg där djur och natur används i vårdsyfte och rehabiliterande syfte är en väg för att väva in friluftslivet i fler sektorer. Ytterligare en väg är att höja kunskapsnivån om svensk natur och friluftsliv i skolan, bland barn och unga. Samtidigt finns det skäl att stärka den fysiska kontakten mellan utbildningsväsendet och den svenska naturen, och där kan svenskt friluftsliv spela en stor roll med dess bredd och variation landet runt. Mot bakgrund av det anförda anser vi att friluftslivet bör få riktade medel för en nationell översyn av detta, i samverkan med berörda parter.

Särskilt yttrande

Nordiskt friluftslivsår, punkt 19 (SD)

Aron Emilsson (SD), Angelika Bengtsson (SD) och Cassandra Sundin (SD) anför:

Ett av våra största folkhälsoproblem i dag är det ökade stillasittandet, särskilt bland barn och unga. Vardagsmotionen minskar och de naturliga relationerna till rörelse, motion och vistelse i naturen blir allt färre. För att få bukt med denna negativa utveckling krävs krafttag och ett led i det är att stärka friluftslivets ställning i samhället. Tillsammans med våra nordiska grannländer finns stora möjligheter att nå detta genom ett tätare nordiskt samarbete, för att främja friluftslivet i hela Norden. Det nordiska friluftslivsåret 2015 var en god idé för att understryka och stimulera detta och idén hade mycket goda intentioner och visioner. Dessvärre fick satsningen inte det genomslag och den uppmärksamhet som hade behövts, mycket på grund av för kort planeringstid och för små resurser. Vi vill ha en ny samnordisk satsning på ett nordiskt friluftslivsår. Detta bör ske genom samverkan med det nordiska friluftslivsnätverket och med stöd av större resurser och bättre marknadsföring. Ett förslag om en nordisk handlingsplan för friluftslivet, med specifikt ett nordiskt friluftslivsår inkluderat, behandlas och bereds nu i Nordiska rådets utskott för kunskap och kultur vilket är glädjande och delvis i linje med vårt förslag. Vi avser att följa utvecklingen av behandlingen av förslaget, vilket i sin tur kan leda till nya initiativ.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden 2018/19

2018/19:357 av Markus Wiechel (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att knyta scoutrörelsen till försvaret och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:384 av Vasiliki Tsouplaki m.fl. (V):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om avgiftsfri idrottsskola för alla barn och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till en översyn av ansvarsförhållanden avseende utrustning på idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till utveckling av säkerhetsföreskrifter för idrottsanläggningar och i idrottsmiljöer och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på hur den statliga bidragstilldelningen till idrotten ska användas för att stärka jämställdhetsarbetet inom idrotten och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på hur den statliga bidragstilldelningen till idrotten ska användas för att öka kunskapen om hbtq-frågor samt förbättra förutsättningarna för transpersoners idrottande och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på hur äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet ska säkras i hela landet och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:479 av Robert Hannah m.fl. (L):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda och kartlägga hur man kan jämställa stödet mellan flickdominerade och pojkdominerade idrottsverksamheter och tillkännager detta för regeringen.

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda och kartlägga hur samhällsstöd för idrott, motion och fysisk aktivitet på ett jämställt sätt möter flickors och pojkars preferenser för idrott och fysisk aktivitet och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:807 av Cecilia Widegren (M):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över förutsättningarna för att ta fram en nationell strategi för ridsport och integration och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvärdera tidigare satsningar såsom Handslaget och Idrottslyftet i syfte att stärka ridsport och integrationsarbete och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att ridsport kan bli en naturlig del i integrationsarbete för bl.a. språkutveckling och möjligheten för ensamkommande barn och unga att lära sig jobbet på jobbet och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:809 av Helena Bouveng (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stödja idrottsrörelsens sociala ansvar och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1286 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD):

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att inrätta ett parasportotek och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att låta utreda ett system för att stävja missbruket av dopningspreparat på privatägda gym och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1326 av Cecilia Widegren (M):

3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att värna ridningens viktiga roll som Sveriges största handikappidrott och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för en jämställd tilldelning av resurser till flickors och pojkars idrottsverksamhet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att värdegrunder bör fortsätta att utvecklas för tävlingar med häst och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2053 av Jan Björklund m.fl. (L):

18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en dialog med idrottsrörelsen om hur den arbetar för att nå målen för statens stöd till idrotten och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2168 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att initiera ett samlat arbete mellan stat och idrottsrörelse mot osunda kroppsideal och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2170 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kartlägga hur socioekonomiska faktorer påverkar barns och ungdomars idrottande och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2171 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fysisk aktivitet och idrott på fritidshemmen bör öka och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2175 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka arbetet med idrott för nyanlända och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2199 av Matilda Ernkrans (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att öka alla barns tillgång till idrott och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2244 av Mathias Tegnér (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att undersöka möjligheter att inrätta en anläggningsfond och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2320 av Angelika Bengtsson m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppmärksamma hästnäringens positiva effekter och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2321 av Cassandra Sundin m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheterna för ett närmare nordiskt friluftslivssamarbete och en

satsning för ett nytt nordiskt friluftslivsår och tillkännager detta för regeringen.

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Svenskt Friluftsliv uppdrag och resurser för en nationell översyn av hur friluftsliv kan integreras inom fler samhällssektorer, såsom skola, vård och omsorg, och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2446 av Per Lodenius m.fl. (C):

13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att främja ett brett idrottsliv i hela landet där både etablerade och nya sporter, även digitala, blir tillgängliga för fler, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att utreda förutsättningarna för att skapa ett nationellt föreningsdrivet parasportutrustningsbibliotek och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2497 av Per Åsling (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nationell samling bakom en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Sverige 2026 och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hbtq-frågor i idrotten och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2647 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utbilda idrottsföreningar i barnrättsperspektivet och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2654 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att skapa ett äldrelyft och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2655 av Saila Quicklund (M):

6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten till riktade utbildningsinsatser mot idrottande ungdomar om riskerna med kosttillskott och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2656 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa en fristående antidopningsenhet och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2689 av Pia Steensland m.fl. (KD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att Sveriges antidopningsorganisation blir helt fristående och organisatoriskt oberoende från Riksidrottsförbundet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka det nationella förebyggande antidopningsarbetet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för att införa en antidopningslicensiering av gym enligt dansk modell och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2806 av Jessica Polfjärd m.fl. (M):

19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en jämställd idrott och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2843 av Annika Qarlsson m.fl. (C):

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning av villkor för jämställd idrott och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2863 av Lotta Finstorp m.fl. (M):

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka jämställdheten inom idrotten och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inom ramen för Idrottslyftet skapa ett äldrelyft och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett samarbete mellan stat och idrottsrörelse i syfte att förebygga osunda kroppsideal och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utbilda idrottsföreningarna i barnrättsperspektivet och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa en fristående antidopningsenhet och tillkännager detta för regeringen.